

UČEBNICE ŠPANĚLŠTINY

Jaroslav Urban

16. října 2006

1 Lección primera

1.1 Rody

Ve španělštině jsou dva rody: *mužský (masculino)* a *ženský (femenino)*. Ženský rod se rozpozná tak, že slovo končí na *a* nebo *ación* např. *nación* (národ). Ale pozor, existuje řada výjimek.

1.2 Členy

Členy mohou být *určité* a *neurčité* a používají se v jednotném i množném čísle.

Určité členy jsou: *el, la, los, las*.

Neurčité členy jsou: *un, una, unos, unas*.

rod	určité	neurčité
masculino	el, los	un, unos
femenino	la, las	una, unas

1.3 Množné číslo

Množné číslo se tvoří přidáním koncovek *s* nebo *es*.

- Pokud podstatné jméno končí na samohlásku (a, e, i, o, u), připojí se koncovka *s*.
- Pokud podstatné jméno končí na souhlásku, připojí se koncovka *es*.

2 Lección segunda

2.1 Třídy sloves

Slovesa ve španělštině končí na *ar*, *er* nebo *ir*. Podle toho rozlišujeme tři třídy sloves: *první*, *druhou* a *třetí*.

třída	koncovka
první	-ar
druhá	-er
třetí	-ir

2.2 Slovesa první třídy

Na příkladu slovesa *hablar* (mluvit) si ukážeme časování sloves první třídy.

slovesa 1. třídy, přítomný čas, oznamovací způsob					
yo	habl + o	<i>mluvím</i>	nosotros	habl + amos	<i>mluvíme</i>
tú	habl + as	<i>mluvíš</i>	vosotros	habl + áis	<i>mluvíte</i>
él	habl + a	<i>mluví</i>	ellos	habl + an	<i>mluví</i>

2.3 Slovesa být

Ve španělštině existuje více možností vyjádření slovesa **být**. Známe celkem tři výrazy: *estar*, *ser* a *hay*.

- Sloveso *estar* vyjadřuje to, co je dočasné, anebo odpovědi na otázku „kde?“ (na, v).
- Sloveso *ser* vyjadřuje to, co je trvalé (napořád) a popisuje vlastnosti (např. povolání).

- Sloveso *hay* vyjedřuje něco neurčitého na určitém místě (tady je židle – neurčité × tady je červená židle – určité). Ve všech osobách má stejný tvar.

2.4 Sloveso *estar* (být)

Nejprve se naučíme časovat sloveso *estar*.

sloveso <i>estar</i> (být), přít. čas, oznam. způsob					
yo	estoy	<i>jsem</i>	nosotros	estamos	<i>jsme</i>
tú	estás	<i>jsi</i>	vosotros	estáis	<i>jste</i>
él	está	<i>je</i>	ellos	están	<i>jsou</i>

2.5 Místopis

Ve španělštině se národnost, jazyk a přídavné jméno vyjádří stejným způsobem. Ženský rod se tvoří koncovkou *a*.

pais (země)	persona (osoba)	lengua (jazyk)
España	español(a)	español
La república Checa, Chequia	checo(a)	checo
Eslovaquia	eslovaco	eslovaco
Inglaterra	inglés	inglés
Estados unidos de America	estadounidense	inglés
Alemania	alemán	alemán
Francia	frances	frances
Polonia	polaco	polaco

pais (země)	persona (osoba)	lengua (jazyk)
Hungaria	hungaro	hungaro
Austria	austriaco	aleman
Italia	italiano	italiano

2.6 Rozhovor

¡Hola, buenos días!

¿Hola, cómo estás?

Estoy bien. ¿Y tú?

Yo estoy muy bien.

Yo soy Leon.

¿Dónde trabajas?

Trabajo en una escuela.

La escuela está en Praga.

Estudio en el monasterio.

Ahoj, dobrý den.

Ahoj, jak se ti daří?

Daří se mi dobře. A tobě?

Daří se mi velmi dobře.

Já jsem Leon.

Kde pracuješ?

Pracuji ve škole.

Ta škola je v Praze.

Studuji v klášteře.

2.7 Příklad

**Nosotros estamos
en el monasterio.**

Vosotros estáis en la escuela.

Él está en Praga.

Ella está en el monasterio.

Tú no hablas español.

Jsme v klášteře.

Iste ve škole.

Je v Praze.

Ona je v klášteře.

Nemluvíš španělsky.

3 Lección tercera

3.1 Sloveso *ser* (být)

Nyní se naučíme časovat sloveso *ser*, což je další výraz pro sloveso být. Jedná se o sloveso druhé třídy, ale časuje se nepravidelně.

sloveso <i>ser</i> (být), přít. čas, oznam. způsob					
yo	soy	<i>jsem</i>	nosotros	somos	<i>jsme</i>
tú	eres	<i>jsi</i>	vosotros	sois	<i>jste</i>
él	es	<i>je</i>	ellos	son	<i>jsou</i>

3.2 Slovesa druhé třídy

Na příkladu slovesa *beber* (pít) si ukážeme časování sloves druhé třídy.

slovesa 2. třídy, přítomný čas, oznamovací způsob					
yo	beb + o	<i>piji</i>	nosotros	beb + emos	<i>pijeme</i>
tú	beb + es	<i>pijes</i>	vosotros	beb + éis	<i>pijete</i>
él	beb + e	<i>pije</i>	ellos	beb + en	<i>pijen</i>

3.3 Druhý pád

Pro vyjádření druhého pádu se ve španělštině používá předložka *de*, např.:

Tenemos clase de español.

Máme hodinu španělštiny.

Pokud po *de* následuje člen *el*, zkracuje se na *del* (*de + el*).

3.4 Vykání

Při vykání se používá třetí osoba jednotného i množného čísla a slovo *usted* (resp. *ustedes*), např.:

¿Cómo está usted?

Jak se Vám daří?

¿Cómo están ustedes?

Jak se Vám daří?

3.5 Překlad

Yo soy de la república Checa.

Jsem z České republiky.

Todos estamos sordos.

Všichni jsou hluchí.

Yo miro.

Rozkouvávám se.

Repetición es la madre

Opakování je matka moudrosti.

sabidura.

Yo canto bien (mal).

Zpívám dobře (špatně).

Yo miro la televisión.

Dívám se na televizi.

Yo toco el piano.

Hraji na klavír.

Nosotros estamos

Jsme v klášteře.

en un monasterio.

Los martes no trabajamos,

V úterý nepracujeme, máme

tenemos clase de español.

hodinu španělštiny.

El libro está en la mesa.

Kniha je na stole.

El lápiz está en la silla

Tužka je na profesorově židli.

del profesor.

El cuadro está en la pared.

Obraz je na stěně.

El cuaderno está limpio.

Sešit je čistý.

En clase hay estudiantes.

Ve třídě jsou studenti.

En clase están los estudiantes

Ve třídě jsou španělští studenti.

españoles.

En clase hay cinco estudiantes.

Ve třídě je pět studentů.

3.6 Test

Yo soy español.

Mi amiga está enferma.

La ventana está abierta.

Los libros son de color blanco.

Las mesas están sucias.

Los cuadernos son para escribir.

Mi pelo es rubio.

La silla de la clase está rota.

La silla de la clase es pequeña.

Mi mamita es de Francia.

Los tíos y los sobrinos son familia.

La iglesia está en Malá Strana.

Los coches son peligrosos.

Tú eres mi hermano.

Ella está comprando naranjas.

Él es alemán y nosotros estamos de Alemania.

El estudiante es inteligente.

Ellas están en la clase de español, pero no son españolas.

Los abuelos son ancianos.

El agua es incolora.

Las llaves están en el bolso.

La televisión está en la sala.

Ellas están cansadas.

El perro está en el jardín.

Mi cabeza no es grande.

Mi cabeza está cansada.

Los bolis y los lapices están en la mesa.

Tú estás en la escuela.

Jsem Španěl.

Moje přítelkyně je nemocná.

Okno je otevřené.

Knihy jsou bílé.

Stoly jsou špinavé.

Sešity jsou na psaní.

Můj vlas je světlý.

Židle ve třídě je roztrhaná.

Židle ve třídě je malá.

Moje maminka je z Francie.

Strýcové a synovci jsou rodina.

Kostel je na Malé Straně.

Auta jsou nebezpečná.

Ty jsi můj bratr.

Kupuje pomeranče.

On je Němec a mi jsme z Německa.

Ten student je inteligentní.

Jsou na hodině španělštiny, ale nejsou Španělky.

Dědové jsou staří.

Voda je bezbarvá.

Klíče jsou v kabelce.

Televizor je v sále.

Ony jsou unavené.

Pes je na zahradě.

Moje hlava není velká.

Moje hlava je unavená.

Propisky i tužky jsou na stole.

Ty jsi ve škole.

El diccionario es un libro.	<i>Slovník je kniha</i>
El verbo ser es difícil.	<i>Sloveso ser je složité.</i>
El verbo ser es fácil.	<i>Sloveso estar je jednoduché.</i>
El teléfono no está en la lista.	<i>Telefon není na seznamu.</i>
El papel y la lista son para escribir.	<i>Papír a list jsou na psaní.</i>
Nosotros estamos de la república Checa.	<i>Jsme z Česka.</i>
El puente de Carlos está en Praga.	<i>Karlův most je v Praze.</i>
Usted está en un monasterio.	<i>Vy jste v klášteře.</i>
Ustedes son muy buenos.	<i>Ustedes son muy buenos.</i>
Ella es mi hija.	<i>Ona je moje dcera.</i>

4 Lección cuarta

4.1 Nepravidelné sloveso *tener* (mít)

sloveso tener (mít), přít. čas, oznam. způsob					
yo	tengo	<i>mám</i>	nosotros	tenemos	<i>máme</i>
tú	tienes	<i>máš</i>	vosotros	tenéis	<i>háte</i>
él	tiene	<i>má</i>	ellos	tienen	<i>mají</i>

4.2 Nepravidelné sloveso *saber* (vědět, umět, znát)

sloveso saber (vědět), přít. čas, oznam. způsob					
yo	sé	<i>vím</i>	nosotros	sebemos	<i>víme</i>
tú	sabes	<i>víš</i>	vosotros	sabéis	<i>víte</i>
él	sabe	<i>ví</i>	ellos	saben	<i>vědí</i>

4.3 Tázací příslovce

příslovce	
¿Qué?	Co?
¿Quién?	Kdo?
¿Cuándo?	Kdy?
¿Dónde?	Kde?
¿Cómo?	Jak?
¿Por qué?	Proč?

Pozor na slovo *porque*, které znamená protože.

4.4 Rozhovor

¿Qué eres?

Yo soy un estudiante.

Yo trabajo en una galería.

Yo soy una vendedora en una galería.

Yo trabajo en una tienda de cristal checo.

Yo soy trabajadora. Yo trabajo en la galería.

Yo soy maestra.

Yo soy ama de casa.

Jaké je tvoje zaměstnání?

Jsem student.

Pracuji v galerii.

Jsem prodavačka v galerii.

Pracuji v obchodě s českým křišťálem.

Jsem pracující. Pracuji v galerii.

Jsem učitelka.

Jsem v domácnosti.

4.5 Překlad

¿Qué es esto?

Él no sabe cómo se llama el profesor del español.

Co to je?

Neví, jak se jmenuje profesor španělštiny.

Yo tengo cuatro hijos.

Mám čtyři děti.

4.6 Test

Yo estoy en un coche.

Jsem v automobilu.

Él está en el coche blanco.

Je v bílém automobilu.

Mi amigo español es de León.

Můj španělský přítel je z Leónu.

Los amigos de mis amigos son mis amigos.

Přátelé mých přátel jsou moji přátelé.

La tía de Juan está enferma.

Janova teta je nemocná.

Una pizarra es el lugar dónde escribimos.

Tabule je místo pro psaní.

¿Cómo se está aquí?

Jak je zde?

Los lunes son muy aburridos.

Pondělí jsou velmi nudná.

Siete y siete es catorce.

Sedm a sedm je čtrnáct.

Este test es muy fácil.

Tento test je velmi snadný.

Un hombre es un animal.

Člověk je živočich.

El español es una lengua latina.

Španělština je románský jazyk.

Unos libros están allí.

Některé knihy jsou tam.

Nosotros estamos con nuestros abuelos.

Jsmo s našimi dědy.

Tus amigos están un poco tristes.

Tví přátelé jsou málo smutní.

Unos trenes están en la estación.

Několik vlaků je ve stanici.

Nuestros nombres son los mas originales.

Naše jména jsou ale originální.

La madre de tus madre es tu abuela.

Matka tvojí matky je tvoje babička.

¿Sabes qué número está escrito en la pared?

Viš, jaké číslo je napsáno na stěně?

¿Sabes qué número es este?

Viš, jaké číslo je toto?

Las clases de español son cómo las de alemán.

El cuaderno está roto.

La mesa es de madera, pero ella no está limpia.

El bolso está lleno de cosas.

Ellos están tocando el piano.

Usted es un buen profesor.

Ustedes están en clase de

español, pero están

aprendiendo poco.

Esta es la antepenúltima frase.

Esta es aquí.

¿Está frío?

Hodiny španělštiny jsou jako ty německé.

Sešit je roztrhaný.

Stůl je ze dřeva, ale není čistý.

Taška je plná věcí.

Hrají na klavír.

Vy jste dobrý profesor.

Jste na hodině španělštiny,

ale učíte se málo.

Toto je předpředposlední věta.

Tato je zde.

Je chladno?

5 Lección quinta

5.1 Nepravidelné sloveso *ver* (vidět)

sloveso <i>ver</i> (vidět), přít. čas, oznam. způsob					
yo	veo	<i>vidím</i>	nosotros	vemos	<i>vidíme</i>
tú	ves	<i>vidíš</i>	vosotros	veis	<i>vidíte</i>
él	ve	<i>ve</i>	ellos	ven	<i>vidí</i>

5.2 Sloveso *leer* (číst)

sloveso leer (číst), přít. čas, oznam. způsob					
yo	leo	čtu	nosotros	leemos	čteme
tú	lees	čteš	vosotros	leeís	čtete
él	lee	čte	ellos	leen	čtou

5.3 Slovesa třetí třídy

Na příkladu slovesa *escribir* (psát) si ukážeme časování sloves třetí třídy.

slovesa 3. třídy, přítomný čas, oznamovací způsob					
yo	escrib + o	<i>piši</i>	nosotros	escrib + imos	<i>pišeme</i>
tú	escrib + es	<i>pišeš</i>	vosotros	escrib + ís	<i>pišete</i>
él	escrib + e	<i>piše</i>	ellos	escrib + en	<i>piší</i>

5.4 Příklad

Yo bebo agua.

Piji vodu.

Porque tiene sed.

Protože má žízeň.

Bebo agua de la botella.

Piji vodu z láhve.

¿Por qué lees un libro?

Proč čteš knihu?

Porque tengo el libro.

Protože mám knihu.

Ella vive lejos de la escuela.

Ona žije daleko od školy.

Gracias. De nada.

Děkuji. Není zač.

Crees que aquí hay estudiantes.

Myslíš, že zde jsou studenti.

Pokud po předložce *a* (do, k, na, u, v) následuje člen *el*, zkracuje se na *al* (*a + el*).

¿De quién?

Od koho?

¿En qué?

V čem?

¿Con quién?

S kým?

5.5 Části dne

části dne	
por la mañana	dopoledne
por la tarde	odpoledne
por la noche	v noci
a mediodía	v poledne
a medianoche	o půlnoci

6 Lección sexta

6.1 Čísla

číslo	španělský výraz	český překlad
0	cero	nula
1	uno, una	jeden, jedna, jedno
2	dos	dva, dvě, dvě
3	tres	tři
4	cuatro	čtyři
5	cinco	pět
6	seis	šest
7	siete	sedm
8	ocho	osm
9	nueve	devět

číslo	španělský výraz	český překlad
10	diez	deset
11	once	jedenáct
12	doce	dvanáct
13	trece	třináct
14	catorce	čtrnáct
15	quince	patnáct
16	dieciséis	šestnáct
17	diecisiete	sedmnáct
18	dieciocho	osmnáct
19	diecinueve	devatenáct
20	veinte	dvacet
21	veintiuno, ventiuna	dvacet jedna
22	veintidós	dvacet dva
23	veintitrés	dvacet tři
⋮		
30	treinta	třicet
31	treinta y uno, una	třicet jedna
32	treinta y dos	třicet dva
33	treinta y tres	třicet tři
⋮		
40	cuarenta	čtyřicet
50	cincuenta	padesát
60	sesenta	šedesát
70	setenta	sedmdesát
80	ochenta	osmdesát
90	noventa	devadesát

číslo	španělský výraz	český překlad
100	cien	sto
101	ciento uno, una	sto jeden, jedna, jedno
102	ciento dos	sto dva
103	ciento tres	sto tři
⋮		
200	doscientos	dvě stě
300	trescientos	tři sta
400	cuatrocientos	čtyři sta
500	quinientos	pět set
600	seiscientos	šest set
700	setecientos	sedm set
800	ochocientos	osm set
900	novecientos	devět set
1000	mil	tisíc
10 ⁶	millón	milion

6.2 Colores (barvy)

základní barvy	
amarillo	žlutá
azul	modrá
blanco	bílá
negro	černá
rojo	červená
verde	zelená

7 Lección séptima

7.1 Hodiny

¿Qué hora es?

Kolik je hodin?

Es la una.

Je jedna hodina.

Son las dos.

Jsou dvě hodiny.

Son las dos y cinco.

Jsou dvě hodiny a pět minut.

Son las tres y quince.

Jsou tři hodiny a patnáct minut.

doplnění části dne	
de la mañana	ráno, dopoledne
de la tarde	odpoledne
de la noche	v noci

Dos de la mañana.

Dvě hodiny ráno.

Son las doce en punto.

Je přesně dvanáct hodin.

části hodiny	
cuarto	čtvrt
media	půl
menos cuarto	tři čtvrtě

Diez y quince.

Deset patnáct.

Diez y cuarto.

Čtvrt na jedenáct.

Diez y media.

Půl jedenácté.

Dos menos cuarto.

Tři čtvrtě na dvě.

Nueve menos diez.

Za deset minut devět.

Once menos veinte.

Deset čtyřicet.

Doce menos dos.

Jedenáct padesát osm.

7.2 Základní matematické operace

operátory	
más	plus
menos	minus
por	krát

Treinta y cuatro más tres son treinta y siete.

Dieciséis menos seis son diez.

Ocho por ocho son sesenta y cuatro.

Treinta por tres es igual noventa.

Třicet čtyři plus tři je třicet sedm.

Šestnáct minus šest je deset.

Osm krát osm je šedesát čtyři.

Třicet krát tři je rovno devadesáti.

7.3 Preposición (předložky)

Ve španělštině neexistují pády. Nahrazují se pomocí předložek. Nejpoužívanější předložky jsou: *a*, *ante*, *con*, *contra*, *de*, *desde*, *en*, *entre*, *hasta*, *para*, *por*, *según*, *sin*. V následujících odstavcích si je popíšeme.

a

Předložka *a* znamená **k** a **do** (ukazuje směr).

Také se používá s českým 3. pádem.

Yo voy al cine.

Já jdu do kina.

ante

Předložka *ante* znamená **před**, **napřed**.

con

Předložka *con* znamená **s**.
Používá se s českým 7. pádem.

Estamos con nuestro amigo. *Jsme s naším přítelem.*
Está con el libro en la mano. *Je s knihou v ruce.*

contra

Předložka *contra* znamená **proti** nebo **vůči**.

de

Předložka *de* znamená **z** a **od**, někdy **do**. Místo předložek *a* a *de* se mohou použít *desde* a *hasta* se stejným významem, ale vždy jako tyto dvojice.

Voy de Praga a Brno. *Jdu z Prahy do Brna.*
Voy deste Praga hasta Brno. *Jdu z Prahy do Brna.*

en

Předložka *en* znamená **v** a **na**.
Používá se s českým 6. pádem.

Él está en Praga. *Je v Praze.*

para

Předložka *para* znamená **pro**.

por

Předložka *por* znamená **kvůli** a dále se používá v trpném rodě a pro vyjádření příčiny.

según

Předložka *según* znamená **podle, dle**.

Según la televisión hoy es martes.

Podle televize je dnes úterý.

sin

Předložka *sin* znamená **bez**.

Agua sin gas.

Voda bez bublinek.

sobre

Předložka *sobre* znamená **na** a také **o**.

tras

Předložka *tras* znamená **za**.

7.4 Překlad

Vamos a casa de abuela.

Jdeme k babičce.

Voy a tu casa.

Jdu k tobě.

Está sobre la silla.

Je na židli.

La tiza está en la mesa.

Krída je na stole.

La tiza está sobre la mesa.

Krída je na stole.

7.5 Nepravidelné sloveso *ir* (jít)

sloveso <i>ir</i> (jít), přít. čas, oznam. způsob					
yo	voy	<i>jdu</i>	nosotros	vamos	<i>jdeme</i>
tú	vas	<i>jdeš</i>	vosotros	vais	<i>jdete</i>
él	va	<i>jde</i>	ellos	van	<i>jdou</i>

8 Lección octava

8.1 Slovesa popisující pohyb

slovesa popisující pohyb	
bajar	sestoupit, vystoupit
subir	vystoupit (nahoru), nastoupit
entrar	vejít, jít dovnitř, vstoupit
salir	vyjít, jít ven, odejít

Bajo del coche.

Vystupuji z auta.

Subo al tren.

Nastupuji do vlaku.

Sloveso *ir* (jít) se používá s předložkou *a*. Existuje několik výjimek:

výjimky u slovesa <i>ir</i>	
de excursión	na výlet
de vacaciones	na prázdniny
de paseo	na procházku

8.2 Nepravidelné sloveso *salir* (vyjít)

sloveso <i>salir</i> (vyjít), přít. čas, oznam. způsob					
yo	salgo	<i>vyjdu</i>	nosotros	salimos	<i>vyjdeme</i>
tú	sales	<i>vyjdeš</i>	vosotros	salís	<i>vyjdete</i>
él	sale	<i>vyjde</i>	ellos	salen	<i>vyjdou</i>

8.3 Osobní zájmena v 7. pádě

osobní zájmena v 7. pádě			
conmigo	<i>se mmou</i>	con nosotros	<i>s námi</i>
contigo	<i>s tebou</i>	con vosotros	<i>s vámi</i>
con él	<i>s ním</i>	con ellos	<i>s nimi</i>

8.4 Příklad

Entrada para futbol.

Lístek na fotbal.

¿Dónde está la entrada del monasterio?

Kde je vstup do kláštera?

La entrada del monasterio está a la derecha.

Vstup do kláštera je napravo.

Salida del monasterio.

Východ z kláštera.

Estoy aquí hasta las once.

Jsem zde do jedenácti.

Estoy aquí de (desde) las cinco a (hasta) las once.

Jsem zde od pěti do jedenácti.

Voy a hablar contigo.

Jdu mluvit s tebou.

Voy a abrir la puerta.

Jdu otevřít dveře.

Vamos a escribir la carta.

Jdeme napsat dopis.

No vamos de paseo, vamos al cine.

Nejdeme na procházku, jdeme do kina.

Voy a llamar por teléfono a Praga.
Voy a llamar a la puerta.
Voy a llamar al ascensor.
Voy a llamar al timbre.
Voy a tocar al timbre.
La escuela abre a las cinco.
Yo tomo cerveza.
Tomo agua con gas.
Tomamos té.
¿Por qué no tomas nada?
No busco nada.
¿En quién?
Gracias por cerrar la ventana.
Vamos en el coche.
Estoy aquí por el libro.
Vamos con los amigos al cine.
Voy al teatro de las cinco.
Sin libros no leemos.
Esto es para tu madre.
El libro es para el señor profesor.
Hablamos sobre el libro.
¿Sabes sobre qué hablamos?
No sé sobre que hablais.

Jdeme zatelefonovat do Prahy.
Jdeme zaklepat na dveře.
Jdeme přivolat výtah.
Jdeme zazvonit na zvonek.
Jdeme zazvonit na zvonek.
Škola je otevřena do pěti.
Já si dám pivo.
Dám si vodu s bublinkami.
Dáme si čaj.
Proč si nic nedáš?
Nehledám nic.
U koho?
Děkuji za zavření okna.
Jedeme v autě.
Jsem zde kvůli knize.
Jdeme s přáteli do kina.
Jdu do divadla od pěti.
Bez knih nečteme.
Toto je pro tvou matku.
Kniha je pro pana učitele.
Mluvíme o knize.
Viš, o čem mluvíme?
Nevím, o čem mluvíte.

9 Lección novena

9.1 Unidades de tiempo

jednotky času	
el segundo	sekunda
el minuto	minuta
la hora	hodina
el día	den
la semana	týden
el mes	měsíc
el año	rok
el siglo	století

¿Cuántos días tiene un año?

Un año tiene trescientos sesenta y cinco días.

¿Cuántos meses tiene un año?

Un año tiene doce meses.

¿Cuántos años son cinco siglos?

Cinco siglos son quinientos años.

¿Cuántos años tienes?

Tengo veinticuatro años.

Kolik dní má rok?

Rok má tři sta šedesát pět dní.

Kolik měsíců má rok?

Rok má dvanáct měsíců.

Kolik let je pět století?

Pět století je pět set let.

Kolik je ti let?

Je mi dvacet čtyři let.

Mediatarde es desde las cuatro hasta las cinco.

Mediamañana es las once.

9.2 Skupinové předložky

skupinové předložky	
debajo de	pod
delante de	před
detrás de	za
encima de	na, nad
a la derecha	napravo
a la izquierda	nalevo
enfrente de	naproti
al lado de	u, vedle

¿Quién está delante de mí?

Kdo je přede mnou?

¿Qué hay delante de mí?

Co je přede mnou?

Delante de mí hay un libro.

Přede mnou je kniha.

¿Quién está a la (mi) derecha?

Kdo je napravo?

A la (mi) derecha esta Adriana.

Napravo je Adriana.

Estoy enfrente de la puerta.

Stojím naproti dveřím.

¿Qué hay encima de tu?

Co je nad tebou?

¿Qué hay debajo de la mesa?

Co je pod stolem?

De Adriana a Jarda hay dos metros.

Od Adriany k Jardovi jsou dva metry.

9.3 Jednoduché tvary pravidelných sloves

infinitivo	gerundio	participio
-ar	-ando	-ado
-er, -ir	-iendo	-ido

9.4 Nepravidelné sloveso *decir* (říkat)

sloveso decir (říkat), přít. čas, oznam. způsob					
yo	 digo 	<i> říkám </i>	nosotros	 decimos 	<i> říkáme </i>
tú	 dices 	<i> říkáš </i>	vosotros	 decís 	<i> říkáte </i>
él	 dice 	<i> říká </i>	ellos	 dicen 	<i> říkají </i>

9.5 Nepravidelné sloveso *hacer* (dělat)

sloveso hacer (dělat), přít. čas, oznam. způsob					
yo	 hago 	<i> dělám </i>	nosotros	 hacemos 	<i> делаем </i>
tú	 haces 	<i> děláš </i>	vosotros	 haceís 	<i> deláte </i>
él	 hace 	<i> delá </i>	ellos	 hacen 	<i> delají </i>

9.6 Fráze

Tampoco.

Také ne.

Tan poco.

Tak málo.

Tanto.

Tolik.

¿De quién?

Čí?

Un momento.

Moment.

9.7 Překlad

¿Cuántas sillas hay en la clase?

Kolik židlí je ve třídě?

No sé donde hay agua.

Nevím, kde je voda.

**Aquí no hay cinco ventanas,
aquí hay veinticinco ventanas.**

*Zde není pět oken, zde je dvacet
pět oken.*

Aquí no hay puerta.

Zde nejsou dveře.

Aquí no está la puerta grande.

Zde nejsou veliké dveře.

¿Hay libros en la mesa?

Jsou knihy na stole?

Sí. En la mesa están los libros españoles.	<i>Ano. Na stole jsou španělské knihy.</i>
¿Cuántos coches hay en la calle Josefská?	<i>Kolik aut je v ulici Josefská?</i>
No sé cuantos coches hay en la calle Josefská.	<i>Nevím, kolik aut je v ulici Josefská.</i>
¿De quién es el teléfono?	<i>Čí je telefon?</i>
El teléfono está en la bolsa.	<i>Telefon je v kabelce.</i>
La bolsa está en la silla.	<i>Kabelka je na židli.</i>
La silla está en el monasterio.	<i>Židle je v klášteře.</i>
El monasterio está en Malá Strana.	<i>Klášter je na Malé Straně.</i>
Malá Strana está en Praga.	<i>Malá Strana je v Praze.</i>
Praga está en la república Checa.	<i>Praha je v České republice.</i>
La república Checa está en el mundo.	<i>Česká republika je na Zemi.</i>
¿Cuántos continentes hay en el mundo?	<i>Kolik světadílů je na světě?</i>
En el mundo hay cinco continentes.	<i>Na světě je pět světadílů.</i>
¿Sabes el nombre de los continentes?	<i>Znáš jména kontinentů?</i>
Los continentes se llaman...	<i>Kontinenty se jmenují...</i>

10 Lección décima

10.1 Osobní zájmena v 1.–6. pádě

osoba	jednotné číslo	množné číslo
1.	<i>mí</i>	<i>nosotros</i>
2.	<i>ti</i>	<i>vosotros</i>
3.	<i>él</i>	<i>ellos</i>

Estoy aquí sin él.

Jsem zde bez něho.

Está entre nosotros.

Je mezi námi.

Habla contigo.

Mluví s tebou.

Voy a ti.

Jdu k tobě.

Habla a mí.

Mluví na mě.

Escribe a nosotros.

Píše nám.

Está enfrente de mí.

Stojí naproti mě.

Habla consigo.

Mluví sám se sebou.

10.2 Přivlastňovací zájmena nesamostatná

osoba	jednotné číslo	množné číslo
1.	<i>mi</i>	<i>nuestro(a)</i>
	<i>mis</i>	<i>nuestros(as)</i>
2.	<i>tu</i>	<i>vuestro(a)</i>
	<i>tus</i>	<i>vuestros(as)</i>
3.	<i>su</i>	<i>su</i>
	<i>sus</i>	<i>sus</i>

**A mi derecha está la silla
(hay una silla).**

Po mé pravici je židle.

10.3 Nepřízvučná osobní zájmena ve 3. osobě

rod	životný	neživotný
masculino	le	lo
femenino	le	la

En la mesa está el libro.

Na stole je kniha.

Lo es manchado.

Je špinavá.

Jarda está en clase.

Jarda je ve třídě.

Le voy a dar un regalo.

Jdu mu dát dárek.

A él le voy a dar un regalo.

Jdu k němu dát mu dárek.

En libro está en la mesa.

Kniha je na stole.

Lo es limpio.

Je čistá.

Tengo la mano en la mesa.

Mám ruku na stole.

¿Dónde la tienes ahora?

Kde jí máš teď?

¿Dónde la tiene Jarda?

Kde jí má Jarda?

La tiene en la cabeza.

Má jí pod bradou.

¿Dónde tiene el sillón?

Kde má křeslo?

Lo tengo en el salón.

Je v salóně.

¿Dónde tienes la puerta?

Kde máš dveře?

La tengo en mi casa.

Jsou v mém domě.

¿Dónde compras la agua?

Kde koupíš vodu?

La compro en la tienda.

Kupuji ji v obchodě.

¿Dónde venden el periódico?

Kde prodávají noviny.

Lo venden en el estanco.

Prodávají je v trafice.

10.4 Preposición (předložky)

dentro de

Předložka *dentro de* znamená **uvnitř** a pokud mluvíme o čase **za**.

Dentro de una hora.

Za hodinu.

Dentro de media hora

Za půl hodiny končíme hodinu.

terminamos la clase.

entre

Předložka *entre* znamená **mezi**.

10.5 Nepravidelné sloveso *dar* (dávat)

sloveso dar (dávat), přít. čas, oznam. způsob					
yo	doy	<i>dávám</i>	nosotros	damos	<i>dáváme</i>
tú	das	<i>dáváš</i>	vosotros	dais	<i>dáváte</i>
él	da	<i>dává</i>	ellos	dan	<i>dávají</i>

10.6 Nepravidelné sloveso *poder* (moci)

sloveso poder (moci), přít. čas, oznam. způsob					
yo	puedo	<i>mohu</i>	nosotros	podemos	<i>můžeme</i>
tú	puedes	<i>můžeš</i>	vosotros	podéis	<i>můžete</i>
él	puede	<i>může</i>	ellos	pueden	<i>můžou</i>

10.7 Fráze

¿En qué?

Ve které?

¡Ay de mí!

Běda mi!

¡Pobre de mí!

Běda mi!

10.8 Překlad

¿En qué calle está el hospital de la calle en que vive Lenka? El hospital está en la calle principal.

Ve které ulici je nemocnice z ulice ve které žije Lenka? Nemocnice je na hlavní ulici.

¿Quién vive en la calle principal?

Kdo žije na hlavní ulici?

En la calle principal vive Lenka.

Na hlavní ulici žije Lenka.

¿Por qué vive cerca?

Proč žije blízko?

Porque vive en la calle principal y allí está el hospital (hay un hospital).

Protože žije na hlavní ulici a tam je nemocnice.

Está cerca del hospital.

Je blízko nemocnice.

¿Qué hay en los hospitales?

Co je v nemocnicích?

En los hospitales hay enfermos (están los enfermos).

V nemocnicích jsou pacienti.

¿Cuántas patas tienes tu?

Kolik máš prackek?

No tengo patas, tengo piernas.

Nemám pracky, mám nohy.

¿Cual es la diferencia entre patas y piernas?

Jaký je rozdíl mezi prackama a nohama?

Las animales tienen patas, pero las personas tenemos piernas.

Zvířata mají pracky, ale lidé mají nohy.

¿Cuantas piernas hay aquí?

Kolik nohou je zde?

Piernas hay dos por personas.

Nohou je dvákrát lidí.

Aquí están las piernas de los estudiantes de español.

Zde jsou nohy studentů španělštiny.

¿Sabes cuántos casos tenemos en español?

Viš kolik pádů máme ve španělštině?

11 Lección undécima

11.1 Opakování

**Nuestra madre es vendedora.
Su coche está en la calle
en Praga.**

**En (sobre) la mesa está
el (hay un) libro de español.**

**Nuestra camisa es verde.
Enfrente del restaurante
trabaja su abuela.**

**Debajo del piano está mi lápiz.
Esto es para mi amigo
de Inglaterra.**

**Vuestros nombres son muy
originales.**

**Estoy en la clase de español
por vosotros.**

Sin ti no hablo con ellos.

**Trabajo contigo en la fábrica
de cristal.**

**Su hija toca el piano
en el conservatorio en Praga.**

**En un bar tomamos cerveza
con nosotros amigos**

de Alemania.

**Trabajo en santo Tomás con
gente que no tiene casa.**

Su casa no tiene salón.

Su casa, la casa de ellos.

**Vamos a casa de nuestra
abuela.**

*Naše matka je prodavačka.
Jeho auto je v ulici v Praze.*

Na stole je španělská kniha.

*Naše košile je zelená.
Naproti restauraci pracuje jeho
babička.*

*Pod klavírem je moje tužka.
Toto je pro mého přítele z Anglie.*

Vaše jména jsou velmi originální.

*Jsem na hodině španělštiny kvůli
vám.*

*Bez tebe nemluwím s nimi.
Pracuji s tebou v továrně na sklo.*

*Její dcera hraje na klavír na
konzervatoři v Praze.*

*V hospodě pijeme pivo s našimi
přáteli z Německa.*

*Pracuji u sv. Tomáše s lidmi,
kteří nemají domov.*

*Jejich dům nemá obývací pokoj.
Jejich dům.*

Jdeme k babičce.

Su tele está en la casa dónde la arreglan.

Jejich televize je v domě, kde ji opravují.

Al lado de la escuela venden su casa.

Vedle školy prodávají svůj dům.

11.2 Zvratná slovesa

Na příkladu slovesa *llamarse* (jmenovat se) si ukážeme časování zvratných sloves.

zvratná slovesa					
me	llamo	<i>jmenuji se</i>	nos	llamamos	<i>jmenujeme se</i>
te	llamas	<i>jmenuješ se</i>	os	llamáis	<i>menujete se</i>
se	llama	<i>jmenuje se</i>	se	llaman	<i>jmenují se</i>

¿Cómo se llamas?

Jak se jmenuješ?

Me llamo Jarda.

Jmenuji se Jarda.

Nos vamos.

Pojď me.

Te vas.

Měj se.

11.3 Nepravidelné sloveso *querer* (chtít)

sloveso <i>querer</i> (chtít), přít. čas, oznam. způsob					
yo	quiero	<i>chci</i>	nosotros	queremos	<i>chceme</i>
tú	quieres	<i>chceš</i>	vosotros	queréis	<i>chcete</i>
él	quiere	<i>chce</i>	ellos	quieren	<i>chtějí</i>

11.4 Nepravidelné loveso *venir* (přijít)

sloveso venir (přijít), přít. čas, oznam. způsob					
yo	vengo	<i>přijdu</i>	nosotros	venimos	<i>prijdeme</i>
tú	vienes	<i>prijdeš</i>	vosotros	venís	<i>prijdete</i>
él	viene	<i>prijde</i>	ellos	vienen	<i>prijdou</i>

11.5 Překlad

¿Qué tienes encima
de tu cabeza?

Encima de mi cabeza tengo
la luz.

¿Quién está a tu derecha?

A mi derecha está Světlana.

¿Cuántos libros de español hay
en la mesa?

¿Quién está enfrente de ti?

Enfrente de mí está Adriana.

¿Sabes hablar con nosotros?

Sí, sé hablar con vosotros.

¿Sabes cuántos días tiene
el mes próximo?

Sí, el mes próximo tiene treinta
y un días.

¿Qué hay debajo de la mesa?

Debajo de la mesa hay piernas
aun patas.

Tengo dos (los, mis, mis dos)
piernas.

¿Por dónde vas a tu casa?

¿Por dónde va el tranvía?

Co máš nad svojí hlavou?

Nad svojí hlavou mám světlo.

Kdo je po tvoji pravici?

Po mojí pravici je Světlana.

*Kolik španělských knih je na
stole?*

Kdo je před tebou?

Přede mnou je Adriana.

Dokážeš s námi mluvit?

Ano, dokáží s vámi mluvit.

*Víš, kolik dní má následující
měsíc?*

*Ano, následující měsíc má třicet
jeden den.*

Co je pod stolem?

Pod stolem jsou nohy i nohy.

Mám dvě (moje, moje dvě) nohy.

Kudy jdeš domů?

Kudy jede tramvaj?

El tranvía va por Malá Strana, después por el puente...	<i>Tramvaj jede přes Malou Stranu, dále přes most...</i>
¿Por dónde vives?	<i>Kde žiješ?</i>
Por Malá Strana.	<i>Na Malé straně (obecně).</i>
¿Dónde vives?	<i>Kde žiješ?</i>
v En la calle Josefská.	<i>V Josefské ulici (přesně).</i>
Vive cerca del puente de Carlos.	<i>Žiji nedaleko Karlova mostu.</i>
¿Por dónde estás?	<i>Kde jsi?</i>
Estoy por Malá Strana.	<i>Jsem na Malé Straně.</i>
Cerca de la cárcel de Pankrác.	<i>Blízko Pankrácké věznice.</i>
¿Hasta dónde va el tranvía veintidós?	<i>Kam jede tramvaj dvacet dva?</i>
Por una parte hasta Hostivař, por otra parte hasta la montaña blanca.	<i>Na jedné straně do Hostivaře, na druhé straně na Bílou horu.</i>

12 Lección duodécima

12.1 Príslovce místa podle vzdálenosti

vzdálenost		
<i>aquí</i>	<i>ahí</i>	<i>allí</i>
zde	tam	daleko

12.2 Ukazovací zájmena podle vzdálenosti

rod	blízko	opodál	daleko
mužský	<i>este(os)</i> ten (tito)	<i>ese(os)</i> tamten (tamti)	<i>aquel(los)</i> tamten (tamti)

rod	blízko	opodál	daleko
ženský	<i>esta(s)</i> ta (tyto)	<i>esa(s)</i> tanta (tamty)	<i>aquella(s)</i> tamta (tamty)
neurčitý	<i>esto(s)</i> onen	<i>eso(s)</i> onen	<i>aquello(s)</i> onen

12.3 Preposición (předložky)

después de

Předložka *después de* znamená **po** nebo **za**.

dentro de

Předložka *dentro de* znamená **uvnitř**.

fuera de

Předložka *fuera de* znamená **venku, mimo**.

junto a

Předložka *junto a* znamená **u, vedle, při**.

12.4 Překlad

¿Quién está a tu derecha?

A mi derecha está Ivana.

¿Cómo te llamas?

Me llamo Ivana.

En la mesa tengo mi libro.

Debajo de la mesa tengo

las pies.

Kdo je po tvoji pravici?

Po moji pravici je Ivana.

Jak se jmenuješ?

Jmenuji se Ivana.

Na stole mám svoji knihu.

Pod stolem mám chodidla.

Voy de paseo por (con) parque con mi amiga.	<i>Jdu na procházku parkem se svojí přítelkyní.</i>
Al lado de la ventana hay un letrero.	<i>U okna je nápis.</i>
Tengo el diccionario en la mesa.	<i>Mám slovník na stole.</i>
A mi derecha no hay nada.	<i>Po mé pravici nic není.</i>
¿Qué hay en el medio de la mesa?	<i>Co je uprostřed stolu?</i>
En el medio hay una tiza.	<i>Uprostřed je křída.</i>
Estas dos estudiantes tienen sus los abrigos.	<i>Tamty dvě studentky mají své kabáty.</i>
¿Qué es eso que hay encima de la mesa?	<i>Co je to, co je nad stolem?</i>
¿Quién está después de ti?	<i>Kdo je po tobě?</i>
¿Qué es eso que hay al lado de la puerta?	<i>Co je to, co je u dveří?</i>
Eso que hay al lado de la puerta es perchero.	<i>To, co je u dveří, je věšák.</i>
¿Qué es eso que hay encima del piano?	<i>Co je to, co je nad klavírem?</i>
Eso que hay encima del piano hay un cuadro	<i>To, co je nad klavírem, je obraz.</i>
¿Qué es esto?	<i>Co je to? (jsem blízko)</i>
Aquello es el cuadro.	<i>Tamto je obraz. (jsem daleko)</i>
¿Qué es esto que hay en la pared?	<i>Co je toto, co je na stěně?</i>
En la pared hay un papel.	<i>Na stěně je papír.</i>
Eso hay la decoración.	<i>Na stěně je dekorace.</i>
¿Quién es esta que está a la izquierda de Ivana?	<i>Kdo je to, kdo je po levici Ivany?</i>
Esa que está a la izquierda de Ivana esta Světlana.	<i>Tamta, která je po levici Ivany, je Světlana.</i>
Esto está bien.	<i>To je dobré.</i>

**Fuera de la casa hace frío.
Dentro del bolso están mis cosas personales.
Yo estoy junto a Adriana.**

*Mimo dům je zima.
Uvnitř kabelky jsou moje osobní věci.
Jsem u Adriany.*

12.5 Fráze

**Poco a poco.
Un poco mucho.
Un poco mucho.**

*Pozvolna; postupě.
Ironicky velmi málo.
Nový rok, nový život.*

12.6 La Navidad (vánoce)

**¿Qué día es el día de Navidad?
El día de Navidad es 25.12.
El día 24.12. es Nochebuena.
Las Navidades son desde el día 24.12. hasta el día 7.12.
El día de Los tres Reyes Magos es 5.1.
El día 31.12. es la noche vieja.**

*Který den jsou vánoce?
Vánoce jsou 25.12.
24.12. je Štědrý den.
Vánoční doba je od 24.12. do 7.12.
Tři králové jsou 5.1.
31.12. je silvestrovská noc.*

13 Lección Decimotercera

13.1 Překlad

**Pongo la mano en la mesa.
Pongo la tiza aquí.
Pongo la tele.
Voy a poner la mesa.
Pongo el sello en la carta.**

*Pokládám ruku na stůl.
Pokládám sem křídlo.
Zapínám televizi.
Jdu prostřít stůl.
Lepím známku na dopis.*

**Ponemos nuestros nombres
en el cuaderno.**

Me pones un café.

Te pongo un café.

¿Qué te pongo?

¿Qué os pongo?

¿Qué tomáis?

**¿Cuando hace frío que nos
ponemos en la cabeza?**

Me pongo un gorro.

**Adriana tiene frío y se pone
el abrigo.**

**¿Quien está a tu derecha,
Ildico?**

¿Qué hay encima de la mesa?

**Encima de la mesa hay muchos
libros.**

¿Quien está delante de ti?

Delante de mí está la puerta.

¿Qué hay fuera de la clase?

Fuera de la clase hace frío.

**¿Qué hay enfrente del
monasterio.?**

**Enfrente del monasterio hay
una calle.**

¿Qué calle?

**¿Quién está al lado
de Světlana?**

¿Qué hay en medio de la mesa?

**En medio de la mesa hay
una copa con azúcar.**

**¿Cuantos kilómetros hay desde
tu casa hasta el monasterio?**

Napišeme naše jména do sešitu.

Přines mi kávu.

Přinesu ti kávu.

Co ti dám?

Co vám dám?

Co si dáte?

*Když je zima, co si dáme na
hlavu?*

Vežmu si čepici.

*Adrianě je zima a obléká si
kabát.*

Kdo je po tvojí pravici, Ildigo?

Co je na stole?

Na stole je mnoho knih.

Kdo je před tebou?

Přede mnou jsou dveře.

Co je mimo učebnu?

Mimo učebnu je zima.

Co je před klášteřem?

Před klášteřem je ulice.

Jaká ulice.

Kdo je vedle Světlany?

Co je uprostřed stolu?

Uprostřed stolu je cukřenka.

*Kolik kilometrů je od tvého domu
do klášteřa?*

13.2 Fráze

Por favor.	<i>Prosím.</i>
Hace frío.	<i>Je zima.</i>
Hace calor.	<i>Je teplo.</i>
Tengo frío.	<i>Je mi zima.</i>

13.3 Slovesa se změnou kmenové samohlásky v dvojhlásku

Řada sloves zakončených na *-ar* a *-er*, která mají v kmeni *e* nebo *o*, mění v přítomném čase oznamovacího způsobu v přízvučných slabikách toto *e* na *ie*. Ke změně nedochází v 1. a 2. osobě množného čísla. Koncovky jsou pravidelné.

Na příkladu slovesa *pensar* (myslet) si ukážeme časování těchto sloves.

sloveso pensar (myslet), přít. čas, oznam. způsob					
yo	pienso	<i>myslím</i>	nosotros	pensamos	<i>myslíme</i>
tú	piensas	<i>myslíš</i>	vosotros	pensáis	<i>myslíte</i>
él	piensa	<i>myslí</i>	ellos	piensan	<i>myslí</i>

Pienso en ti.	<i>Myslím na tebe.</i>
Pensamos en los vacaciones.	<i>Myslíme na dovolenou.</i>
Piensa que hace frío.	<i>Myslí, že je zima.</i>
No pienso en nada.	<i>Nemyslím na nic.</i>
Vosotros pensáis en la escuela.	<i>Vy myslíte na školu.</i>
Pensamos que no tienes razón.	<i>Myslíme, že nemáš pravdu.</i>
No piensa, que hoy hace un día bueno.	<i>Nemyslí, že dnes je pěkný den.</i>
¿Quién gobierna en la República Checa?	<i>Kdo vládne v České republice?</i>

En nuestra república gobierna el gobierno.	<i>V naší republice vládne vláda.</i>
¿Que partido se gobierna?	<i>Která strana vládne?</i>
Los socialistas.	<i>Socialisté.</i>
No voy a la política.	<i>Nejdu do politiky.</i>
Porque no me gusta la política.	<i>Protože nemám rád politiku.</i>
Quiero hablar contigo.	<i>Chci mluvit s tebou.</i>
Quiero trabajar aquí.	<i>Chci pracovat zde.</i>
Te quiero.	<i>Mám tě rád.</i>
Quiero pensar en ti.	<i>Chci myslet na tebe.</i>
Pienso en ti.	<i>Myslím na tebe.</i>
Quiero a mi madre.	<i>Mám rád svou matku.</i>
Quiero escribir una carta.	<i>Chci napsat dopis.</i>
No quiero hablar contigo.	<i>Nechci mluvit s tebou.</i>
Quiero a mi familia.	<i>Mám rád svou rodinu.</i>
Quiero terminar la clase.	<i>Chci skončit hodinu.</i>
Quiero escribirte.	<i>Chci ti napsat.</i>
Te quiero escribir.	<i>Chci ti napsat.</i>

13.4 Příkladky

en medio

Příkladka *en medio* znamená **uprostřed** nebo **doprostřed**.

14 Lección decimocuarta

14.1 Presente continuo (přítomný čas průběhový)

Vyjadřuje děje právě probíhající a tvoří se:

Sloveso *estar* v přítomném čase + přítomné *gerundio*.

Ve španělštině je *gerundio* (přechodník) častý, gerundio přítomné se tvoří pomocí přípony:

koncovka	přípona	příklad
-ar	-ando	<i>hablando</i>
-er	-ierdo	<i>veniendo</i>
-ir	-ierdo	<i>escribiendo</i>

U sloves končících na *-er*, *-ir*, jejichž infinitivní kmen končí na samohlásku, se *-i-* v koncovce gerundia mění na *-y-*, např.:

infinitivo	gerundio	překlad
<i>leer</i>	<i>leyendo</i>	číst
<i>creer</i>	<i>creyendo</i>	věřit, myslet
<i>caer</i>	<i>cayendo</i>	padnout, upadnout
<i>oír</i>	<i>oyendo</i>	slyšet, poslouchat
<i>construir</i>	<i>construyendo</i>	stavět

Obdobně se mění *-o-* na *-u-*, např.:

infinitivo	gerundio	překlad
<i>dormir</i>	<i>durmiendo</i>	spát

A dále se mění *-e-* na *-i-*, např.:

infinitivo	gerundio	překlad
<i>reír</i>	<i>riendo</i>	smát se
<i>seguir</i>	<i>siguiendo</i>	sledovat, jet dále

infinitivo	gerundio	překlad
<i>pedir</i>	<i>pidiendo</i>	poručit si, objednat si
<i>despedir</i>	<i>despidiendo</i>	doprovodit
<i>vestir</i>	<i>vistiendo</i>	obléknout se
<i>servir</i>	<i>sirviendo</i>	sloužit, obsluhovat
<i>divertir</i>	<i>divirtierto</i>	bavit
<i>preferir</i>	<i>prefiriendo</i>	upřednostňovat
<i>venir</i>	<i>viendo</i>	přijít
<i>decir</i>	<i>diciendo</i>	říci

14.2 Postavení zvratných zájmen ve větě

Zpravidla před sloveso: *ella se lava* (myje se). U výrazů tvořených dvěma slovesy stojí zvratné zájmeno před prvním nebo za druhým slovesem – **ne mezi slovesy!**

Me estoy sentando.

Sedám si.

Estoy mirandote.

Koukám na tebe.

Estoy pensando.

Přemýšlím.

No estoy haciendo nada.

Nedělám nic.

Estoy yendo a mi casa.

Jdu domů.

Estoy llamando por teléfono.

Telefonuji.

Está lloviendo.

Prší.

Está nevando.

Sněží.

Está escribiendo en el cuaderno.

Píše do sešitu.

¿Qué estamos haciendo?

Co děláme?

Estamos escribiendo.

Píšeme.

14.3 Příklad

La nieve es blanca.

¿Cuántos centímetros de nieve hay en la calle?

¿En qué estás pensando?

Yo no estoy pensando en nada.

Ella no está pensando en nada.

¿Qué podemos hacer si tenemos frío?

Nos podemos poner abrigos.

Por lo menos somos los dos que no tenemos frío.

¿Quien somos los dos que no tenemos frío?

Yo te piso.

Sněh je bílý.

Kolik centimetrů sněhu je na ulici?

Na co myslíš?

Nemyslím na nic.

Nemyslí na nic.

Co můžeme dělat, když je nám zima?

Můžeme si vzít kabáty.

Alespoň jsme dva, kterým není zima.

Kdo jsme ti dva, kterým není zima?

Šlápnu na tebe (ti na nohu).

15 Lección decimoquinta

15.1 Meses del año

měsíce	
enero	leden
febrero	únor
marzo	březen
abril	duben
mayo	květen
junio	červen
julio	červenec
agosto	srpen

měsíce	
setiembre	září
octubre	říjen
noviembre	listopad
diciembre	prosinec

Všechny měsíce jsou rodu mužského, ale nikdy se u nich nepoužívá člen!

¿Qué mes tenemos después de enero?

Jaký měsíc máme po lednu?

¿Cuántos son los meses del año?

Kolik je měsíců v roce?

¿Qué mes viene después marzo?

Jaký měsíc přijde po březnu?

Después del marzo viene abril.

Po březnu přijde duben.

¿En qué mes es tu cumpleaños?

Ve kterém měsíci máš narozeniny?

Mi cumpleaños es en Julio.

Své narozeniny mám v červenci.

El sexto mes del año es Junio.

Šestý měsíc v roce je červen.

¿En qué mes estamos?

Ve kterém jsme měsíci?

Estamos en enero.

Jsmo v lednu.

¿En qué mes tienes vacaciones?

Ve kterém měsíci máš dovolenou?

En último mes del año es diciembre.

Poslední měsíc v roce je leden.

¿Cuáles son los tres primeros meses del año?

Jaké jsou první tři měsíce v roce?

Los tres primeros meses del año son enero, febrero y marzo.

První tři měsíce v roce jsou leden, únor, březen.

Los meses del año son doce.

Rok má dvanáct měsíců.

15.2 Imperativo positivo – rozkazovací způsob

Rozkazovací způsob v kladném smyslu se tvoří pomocí přípon různých podle třídy slovesa.

osoba	1. třída	2. třída	3. třída
<i>tú</i>	-a	-e	-e
<i>nosotros</i>	-ad	-ed	-id

Pokud dochází ke změnám hlásek, je toto zachováno i v rozkazu, např.:

infinitivo	imperativo		překlad
<i>pensar</i>	<i>piensa</i>	<i>piensad</i>	myslet
<i>entender</i>	<i>entiende</i>	<i>entiended</i>	slyšet

Existuje řada výjimek:

infinitivo	imperativo		překlad
<i>querer</i>	<i>quiere</i>	<i>quered</i>	chtít
<i>ir</i>	<i>ve</i>	<i>id</i>	jít, jed
<i>ser</i>	<i>sé</i>	<i>sed</i>	být
<i>poner</i>	<i>pon</i>	<i>poned</i>	položít
<i>salir</i>	<i>sal</i>	<i>salid</i>	vyjít
<i>tener</i>	<i>ten</i>	<i>tened</i>	mít
<i>decir</i>	<i>di</i>	<i>digid</i>	říci
<i>estar</i>	<i>esta</i>	<i>estad</i>	být
<i>hacer</i>	<i>haz</i>	<i>haced</i>	dělat

infinitivo	imperativo		překlad
<i>oír</i>	<i>oye</i>	<i>oid</i>	slyšet
<i>ver</i>	<i>ve</i>	<i>ved</i>	vidět

Když se jedná o zvrtné sloveso, píše se dohromady a vynecháva se v množném čísle hláska *d*, např.:

infinitivo	imperativo		překlad
<i>ponerse</i>	<i>ponte</i>	<i>poneos</i>	položít se
<i>sentarse</i>	<i>sentate</i>	<i>tentaos</i>	posadit se
<i>levantarse</i>	<i>levantate</i>	<i>levantaos</i>	vstát
<i>lavarse</i>	<i>lavate</i>	<i>lavaos</i>	mýt se

Tengo sed.

¡Sed bueno!

¡Ponme una cerveza!

¡Ponte de pie!

¡Poneos a estudiar!

¡Siéntate!

¡Sentaos!

¡Cómete todo!

¡Despiertate!

¡Cantad para mí!

¡Ve con él!

¡Sal de la clase!

¡Ten coraje!

¡Cierra la puerta!

**Terminad de salir y entrar,
las puertas se cierran (se están
cerrando).**

Mám žízeň

Buď hodný!

Přineste mi pivo!

Postav se!

Začněte studovat!

Sedni si!

Sedněte si!

Sněz všechno!

Probud' se!

Zazpívej mi!

Jdi s ním!

Vyjdi ze třídy!

Měj odvahu!

Zavři dveře!

*Ukončete výstup a nástup, dveře
se zavírají.*

Viaja en metro y en tranvía

Jed' metrem a tramvají!

15.3 Překlad

Ponerse a estudiar.

Začínat studovat.

Me voy a ver la tele.

Jdu se dívat na televizi.

Depende, cuanto tiempo tengo.

Záleží, kolik mám času.

Tienes mucho tiempo.

Máš mnoho času.

Si tengo mucho tiempo, utilizo la tramvía.

Jestliže mám dost času, použiji tramvaj.

Ivana si tiene mucho tiempo, viaja en tramvía.

Jestliže má Ivana dost času, jede tramvají.

¿Qué no estás haciendo ahora?

Co právě neděláš?

No estoy durmiendo.

Právě nespím.

Estoy escribiendo palabras.

Píší slova.

¿Qué palabras estás escribiendo en el cuaderno?

Jaká slova píšeš do sešitu?

¿Con quién está hablando?

S kým mluví?

¿De quién está hablando?

O čem mluví?

¿Desde dónde está hablando?

Odkud mluví?

Světlana está hablando desde su lugar en la clase.

Světlana mluví ze svého místa ve třídě.

16 Lección decimosexta

16.1 Nepřízvučná a zvrtná zájmena

Ve španělštině se spjují nepřízvučná a zvrtná zájmena spolu se slovesy v rozkazovacím způsobu.

¡Diselo!

Řekni mu to!

¡Póntelo!

Obleč si jí!

¡Pónmelo!
 ¡Sírvenmelo!
 ¡Cómpratelo!
 ¡Enséñamelo!

Přines mi to!
Posluž mi tím!
Kup si to!
Ukaž mi to!

16.2 Překlad

¡Hazme los deberes!
 Yo te ayudo.
 No tengo tiempo para (de)
 ayudarte.
 Quiero ayudarte.
 ¡Trabaja más!
 ¡Bebed agua!
 ¡Bebed la!
 ¡Bebed café!
 ¡Bebed lo!
 ¡Cógeme un kilo naranjas!
 ¡Cógeos de la mano!
 ¡Pidemela!

Udělej mi úkoly!
Pomáhám ti.
Nemám čas ti pomáhat.
Chci ti pomáhat.
Pracujte více!
Pijte vodu!
Pijte ji!
Pijte kávu!
Pijte ji!
Vezmi mi kilo pomerančů!
Vezměte se za ruce!
Požádej mě o ní!

16.3 Fráze

En total.

Celkem.

17 Lección decimoséptima

17.1 Překlad

Tú trabajas como dependienta.
 Tú eres dependienta.
 ¿Me puedes comprar el pan?

Pracuješ jako prodavačka.
Ty jsi prodavačka.
Můžeš mi koupit chléb?

Sí, te puedo comprar el pan.
¿Puedes decirme la palabra?
Sí, puedo decirte la palabra.

Ano, mohu ti koupit chléb.
Můžeš mi říci to slovo?
Ano, mohu ti říci to slova.

17.2 Números ordinales

číslo	španělský výraz	český překlad
1.	primero	první
2.	segundo	druhý
3.	tercero	třetí
4.	cuarto	čtvrtý
5.	quinto	pátý
6.	sexto	šestý
7.	séptimo	sedmý
8.	octavo	osmý
9.	noveno (nono)	devátý
10.	décimo	desátý
11.	undécimo	jedenáctý
12.	duodécimo	dvanáctý
13.	decimotercero n. décimo tercero	třináctý
14.	decimocuarto	čtrnáctý
15.	decimoquinto	patnáctý
16.	decimosexto	šestnáctý
17.	decimoséptimo	sedmnáctý
18.	decimoctavo	osmnáctý
19.	decimomoveno n. decimonono	devatenáctý

číslo	španělský výraz	český překlad
20.	vigésimo	dvacátý
21.	vigésimo primero	dvacátý první
⋮		
30.	trigésimo	třicátý
40.	cuadragésimo	čtyřicátý
50.	quincuagésimo	padesátý
60.	sexagésimo	šedesátý
70.	septuagésimo	sedmdesátý
80.	octogésimo	osmdesátý
90.	nonagésimo	devadesátý
100.	centésimo	stý
101.	centésimo primero	sto první
⋮		
1000.	milésimo	tisící

Yo soy la primera.

Ty jsi první.

¿Quién es tercero?

Kdo je třetí?

Yo soy la vigésima quinta.

Já jsem dvacátá pátá.

Yo soy la última.

Jsem poslední.

18 Lección decimoctava

18.1 Překlad

¿Dónde ponemos los guantes?

Na co si navlékáme rukavice?

**Los guantes ponemos
en las manos.**

Rukavice si navlékáme na ruce.

San Valentin es el patrón de los enamorados.	<i>Svatý Valentín je patron zamilovaných.</i>
Te cuento el cuento.	<i>Vyprávím ti pohádku.</i>
Trabajo en el trabajo.	<i>Pracuji v práci.</i>
Cuelgo la guante en la pizarra.	<i>Zavěším rukavici na tabuli.</i>
No recuerdo donde vives.	<i>Nepamatuji si, kde bydlíš.</i>
No recuerdo como te llamas.	<i>Nepamatuji si, jak se jmenuješ.</i>
No recuerdo donde tengo el libro.	<i>Nepamatuji si, kde mám knihu.</i>
No recuerdo como voy a casa.	<i>Nepamatuji se, jak jít domů.</i>
¿Cuánto cuesta este libro?	<i>Kolik stojí tato kniha?</i>
Este libro cuesta quinientas coronas.	<i>Tato kniha stojí pět set korun.</i>
Sueño el sueño.	<i>Sním sen.</i>
Vuelo en avión.	<i>Letím letadlem.</i>
Él vuela con destion a Praga.	<i>Letí do Prahy.</i>
Me duele la cabeza.	<i>Bolí mě hlava.</i>
¿Te duele la cabeza?	<i>Bolí tě hlava?</i>
No, no me duele la cabeza pero me duele el cuello.	<i>Ne, nebolí mě hlava, ale bolí mě krk.</i>
No, no me duele el cuello pero me duele la garganta.	<i>Ne, nebolí mě krk, ale bolí mě v krku.</i>
No, no me duelen las manos pero me duelen los ojos.	<i>Ne, nebolí mě ruce, ale bolí mě oči.</i>
No me duele nada.	<i>Nebolí mě nic.</i>
¿Te duele algo?	<i>Bolí tě něco?</i>
¿Qué te duele?	<i>Co tě bolí?</i>
Me duelen las manos.	<i>Bolí mě ruce.</i>
¿Dónde te duelen las manos?	<i>Kde tě bolí ruce?</i>
Me duele aquí.	<i>Bolí mě tady.</i>
¡Compra una muñeca para mi hija!	<i>Kup panenku pro moji dceru!</i>
Tengo dolor de cabeza.	<i>Bolí mě hlava.</i>

Me duele el alma.	<i>Bolí mě duše.</i>
Lo envuelvo en papel del regalo.	<i>Zabalím to do balícího papíru.</i>
¿Cuántas uñas tienes?	<i>Kolik máš nehtů?</i>
Yo tengo veinte.	<i>Já jich mám dvacet.</i>
¿Dónde tenemos las uñas?	<i>Kde máme nehty?</i>
Las uñas las tenemos en las manos y los pies.	<i>Nehty máme na rukou a chodidlech.</i>
Las tenemos en los dedos.	<i>Máme je na prstech.</i>
¿Puedo hablar contigo?	<i>Mohu mluvit s tebou?</i>
¿Puedo ir al doctor?	<i>Mohu jít k doktorovi?</i>
¿Puedo contar un cuento?	<i>Mohu vyprávět pohádku?</i>
¿Puedo acostar me?	<i>Mohu jít spát?</i>
¡Ten buen sueño!	<i>Měj krásný sen!</i>
¿Puedes escribir tu nombre?	<i>Můžeš napsat své jméno?</i>
¿Puedo trabajar aquí?	<i>Mohu zde pracovat?</i>
¿Puedo soñar?	<i>Mohu snít?</i>
Puedes soñar, no está prohibido.	<i>Můžeš snít, to není zakázané.</i>

18.2 Fráze

Tengo sueño.	<i>Jsem ospalý.</i>
Voy en avión.	<i>Letím letadlem.</i>
Oler bien.	<i>Vonět.</i>
Oler mal.	<i>Zapáchat.</i>
¡Duerme con los angelitos!	<i>Spi sladce!</i>

18.3 Pojmenování prstů

pojmenování prstů	
el pulgar	palec
el índice	ukazovák
dedo del corazón	prostředník
el anular	prsteník
el menique	malík

19 Lección decimonovena

19.1 Los cinco sentidos (pět smyslů)

los cinco sentidos	
el gusto	chuť
el oído	sluch
la vista	zrak
el tacto	hmat
el olfato	čich

19.2 Překlad

Voy con retraso.

¿Cuánto tiene el tren de retraso?

Nunca vengo con retraso.

Yo no soy puntual.

Te gusta ser puntual.

Jdu se spožděním.

Jaké má vlak zpoždění?

Nikdy nepřicházím se spožděním.

Nejsem dochvilná.

Jsi ráda přesná.

Me gusto cuando los otros son puntuales.

¿Cuánto tienes una reunión eres puntual?

En general soy puntual.

El domingo va a hacer menos quince grados bajo cero.

Tienes la sonrisa bonita.

Mám rád, když jsou přesní ti druzí.

Na kolika zchůzkách jseš včas?

Většinou jsem přesný.

V neděli bude patnáct stupňů pod nulou.

Máš krásný úsměv.

19.3 Fráze

Llueve a mares.

Llueve a cántaros.

Soy puntual.

Soy las doce en punto.

En general.

Me cuezco.

Hace mucho calor.

Leje jako z konve (moře).

Leje jako z konve (džbán).

Přicházím přesně (včas).

Je přesně dvanáct.

Většinou.

Je mi horko (Vařím se).

Je velmi teplo.

20 Lección vigésima

20.1 Překlad

Vamos a comprar.

Vamos de compras.

Te queda muy bien.

¿Cuanto cuesta?

¿Tienes carnet de conducir?

¿Te gustas conducir despacio o deprisa?

Tenemos el coche con mi marido.

Jdeme nakupovat.

Jdeme na nákupy.

Sluší ti to.

Kolik stojí?

Máš řidičský průkaz?

Řídíš ráda pomalu nebo rychle?

Máme vůz s mým manželem.

¿Qué coche tenéis?	<i>Jaký vůz máte?</i>
Tenemos el coche Favorit.	<i>Máme Favorit.</i>
¿Conduces?	<i>Řídíš?</i>
Conduco.	<i>Řídím.</i>
Tengo ganas de verte.	<i>Těším se, že se uvidíme.</i>
Tengo ganas de terminar la clase.	<i>Těším se na konec hodiny.</i>
Jarda tiene ganas de terminar la clase.	<i>Jarda se těší na konec hodiny.</i>
Tengo ganas de tomar la cerveza.	<i>Těším se, že si dám pivo.</i>
Tengo ganas de estar sano.	<i>Těším se, až budu zdravý.</i>

20.2 Fráze

Conmigo mismo.	<i>Sám se sebou.</i>
Carnet de conducir.	<i>Řidičský průkaz.</i>
Carnet de identidad.	<i>Průkaz totožnosti.</i>
Carnet de estudiante.	<i>Studentský průkaz.</i>
Tarjeta de identidad.	<i>Průkaz totožnosti.</i>
Tener ganas de.	<i>Těšit se na; mít chuť.</i>
De acuerdo.	<i>Dobrá, budiž, platí.</i>

21 Lección vigésima primera

21.1 Příklad

¿Para que sirve esto?	<i>K čemu slouží toto?</i>
Eso sirve para escribir.	<i>Slouží to na psaní.</i>
¿Para que sirve el español?	<i>K čemu slouží španělština?</i>
El español sirve para hablar con españoles.	<i>Španělština slouží k mluvení se Španěly.</i>

¿Para que sirve el agua?	<i>K čemu slouží voda?</i>
El agua sirve para beberlo.	<i>Voda slouží k pití.</i>
¿Para que sirven los abrigos?	<i>K čemu slouží kabáty?</i>
Los abrigos sirven para ponernoslos, cuando hace frío.	<i>Kabáty slouží k nošení, když je zima.</i>
¿Para que sirve la luz?	<i>K čemu slouží světlo?</i>
La luz sirve para ver.	<i>Světlo slouží pro vidění.</i>
¿Para que sirve el diccionario?	<i>K čemu slouží slovník?</i>
El diccionario sirve para las palabras que no sabemos.	<i>Slovník slouží pro slova, která neznáme.</i>
¿Para que sirve el piano?	<i>K čemu slouží klavír?</i>
El piano sirve para tocar.	<i>Klavír slouží k hraní.</i>
¿Quién sirve la mesa?	<i>Kdo obsluhuje stůl?</i>
Camarero sirve la mesa.	<i>Číšník obsluhuje stůl.</i>
¿Te sirve este papel?	<i>Hodí se ti tento papír?</i>
Me sirve ese papel.	<i>Hodí se mi ten papír.</i>
¡Sirveme!	<i>Posluž mi!</i>
¡Comeoslo!	<i>Snězte to!</i>
Te desaconsejo la clase español.	<i>Neporadím ti třídu španělštiny.</i>
No te aconsejo comprar esto.	<i>Neradím ti to koupit.</i>
No te aconsejo comprar el libro.	<i>Neradím ti kupovat tu knihu.</i>
Te desaconsejo comprar el libro.	<i>Neradím ti kupovat tu knihu.</i>
Tienes cara mala.	<i>Máš nezdravý obličej.</i>
Estoy enfermo, tengo gripe.	<i>Jsem nemocný, mám chřipku.</i>
¿Tienes fiebre?	<i>Máš horečku?</i>
Parece que sí.	<i>Zdá se, že ano.</i>
¿Quieres algo para comer?	<i>Chceš něco jíst?</i>
¿Qué tenemos de comer hoy?	<i>Co máme dnes k jídlu?</i>
¿Qué tienes para desayuno?	<i>Co máš k snídani?</i>
Vamos a echar las diez.	<i>Jdeme na sváču.</i>
No, no quiero comer nada, no tengo mucha hambre.	<i>Ne, nechci nic jíst, nemám moc hlad.</i>
¿Tienes sed?	<i>Máš žízeň?</i>

**Sí, ¡trae me, por favor,
una agua!
Agua está frío.
Te traigo zumo de frutas
y te preparo té caliente.
Pero las aguas minerales son
importantes para la salud.
¿Como está tiempo hoy?
¿Qué tiempo hace hoy?
Hace frío terrible y mañana
va a hacer todavía frío que hoy.
Con este frío no salgo fuera.
Si estas peor, ¡ve al médico!**

Ano, přines mi, prosím, vodu.

*Voda je studená.
Přináším ti ovocný džus
a připravuji ti teplý čaj.
Ale minerální vody jsou důležité
pro zdraví.
Jaký je teď čas?
Jaký je teď čas?
Je hrozná zima a zítra bude ještě
taková jako dnes.
V této zimě nevyjdu ven.
Jestli je ti hůře, jdi k doktorovi!*

21.2 Fráze

**¿Para que?
¡Sirvete!
¡Servios!
Agua del grifo.
Echar las diez (doce).
Algo para comer.**

*K čemu?
Posluž si!
Poslužte si!
Voda z vodovodu.
Dát si sváču.
Něco k jídlu.*

22 Lección vigésima segunda

22.1 Překlad

**¿Quien no puede?
La semana próxima la clase
comienza a las seis.
¿Qué hora termina?**

*Kdo nemůže?
Příští týden začíná hodina v šest.
V kolik končí?*

**La clase termina a las siete
menos cinco.**

**Hoy vamos a hablar mucho
español.**

¿Puedes decirlo a Adriana?

¡Espera!

¡Esperame!

¡Esperale!

¡Esperanos!

¡Esperales!

Vamos a empezar a las sies.

¡Comunica la noticia!

¡Comunicalo!

¡Dicelo!

¿Vas a venir a tiempo?

¿Vas a ser puntual?

¿Te da la misma?

¿Os da la misma?

Sí, nos da la misma.

No me da la misma.

**¿Te da la misma empezar
a las seis o a las seis y media?**

**¿Prefieres comenzar a las seis
o a las siete?**

No sé que significalo.

¡Respondeme!

¿Puedes leernoslo?

¿Nos lo puedes leer?

Está nevando.

Está lloviendo.

¿De qué color es la nieve?

La nieve es de color blanco.

¿Puedes leernos la fraze?

Hodina končí za pět minut sedm.

*Dnes budeme hodně mluvit
španělsky.*

Můžeš to říci Adrianě?

Počkej!

Počkej na mě!

Počkej na něj!

Počkej na nás!

Počkej na ně!

Začneme v šest.

Oznam tu zprávu!

Oznam ji!

Řekni to!

Přijdeš včas?

Budeš přesná?

Je ti to jedno?

Je vám to jedno?

Ano, je nám to jedno.

Není mi to jedno.

*Je ti jedno začínat v šest nebo
v půl sedmé?*

*Chceš raději začínat v šest nebo
v sedm?*

Nevím, co to znamená.

Odpověz mi!

Můžeš nám to přečíst.

Můžeš nám to přečíst.

Sněží.

Prší.

Jakou barvu má sníh?

Sníh je bílý.

Můžeš nám přečíst tu větu?

¿Cual es la contraria de viejo?

Una persona es joven.

¿Eres vieja o jovena?

¿Cómo se escribe mayor?

La contraria de mayor es menor.

¿Tienes hermanos menores?

¿Hay todavía alguien pariente?

Somos pariente.

¿Qué tipo de pariente sois?

¿Puedes repetirmelo?

¿Me lo puedes repetir?

Dana es mi sobrina.

¿Quién es tu hermano,

su madre o su padre?

Mi hermana es la madre

de Dana.

¿Puedes leernos la frase,

por favor?

Sí, puedo.

Parece que va a nevar.

Parece que no sabé.

Me parece él simpático.

Me parece que nos terminamos

pronto.

Jaký je opak pro starý?

Člověk je mladý.

Jseš stará nebo mladá?

Jak se píše mayor?

Opak staršího je mladší.

Máš mladší sourozence?

Je ještě někdo příbuzný?

Jsme příbuzní.

Jaký máte příbuzenský vztah?

Můžeš mi to zopakovat?

Můžeš mi to zopakovat?

Dana je moje neteř.

Kdo je tvůj sourozenec,

její matka nebo její otec?

Moje sestra je matka Dany.

Můžeš nám přečíst tu větu,

prosím?

Ano, mohu.

Zdá se, že bude sněžit.

Zdá se, že neví.

Mě se zdá sympatický.

Mě se zdá, že končíme brzo.

22.2 Fráze

¡Dilo de otra forma!

Estar de acuerdo.

¿Con qué?

A tiempo.

Es la misma.

Řekni to jinak!

Souhlasit.

S čím?

Včas.

Je to stejné. Je mi to jedno.

23 Lección vigésima tercera

23.1 Rodinný stav

rodinný stav	
soltero	svobodný
casado	ženatý
viudo	ovdovělý
separado	rozvedený

23.2 Los puntos cardinales (světové strany)

los puntos cardinales	
el norte	sever
el sur	jih
el oeste	západ
el este	východ

23.3 Las estaciones del año (roční období)

las estaciones del año	
la primavera	jaro
el verano	léto
el otoño	podzim
el invierno	zima

23.4 Překlad

¿A quién estamos escribiendo una carta?

Komu píšeme dopis?

¿Después de quién se sienta Jarda?

Po kom se posadí Jarda?

Jarda se sienta después de Adriana.

Jarda se posadí po Adrianě.

Me siento después de Světlana.

Posadím se po Světlaně.

¿Qué hay encima de la mesa?

Co je na stole?

¿Tengo que responder?

Musím odpovídat?

¡Respondenos!

Odpověz nám!

Sí, os respondo.

Ano, odpovídám vám.

¡Riete!

Zasměj se!

¡Dile comienza!

Řekni jí: začni!

En checo no hace falta leer.

Není potřeba číst v češtině.

¿Tienes el papel?

Máš papír?

No, no lo tengo.

Nemám ho.

No sé donde está.

Nevím kde je.

Creo que está en mi trabajo.

Myslím, že je v mé práci.

¿Puedes mirar con Dana?

Můžeš se dívat s Danou?

¿Dana puedes prestarselo a Světlana?

Dano, můžeš ho půjčit Světlaně?

Sí, puedo prestarselo.

Ano, mohu ho poskytnout.

¿Podéis leer del mismo papel?

Můžete číst ze stejného papíru.

Sí, nosotras podemos.

Ano, můžeme.

Dana quieres leer del mismo papel.

Dana chce číst ze stejného papíru.

El texto es sobre Filip.

Text je o Filipovi.

No le conozco.

Neznám ho.

¿Por qué vienes tan tarde?

Proč přicházíš tak pozdě?

Porque tenemos un seminario.

Protože máme seminář.

El seminario termina a las seis en Dejvice.

Seminář končí v šest v Dejvicích.

**¿Vienes en tranvía o en metro?
Vengo en metro y después
en tranvía.**

**¿Hay mucha gente en el metro
a estas horas?**

**A estas horas no hay mucha
gente en el metro.**

¡Comienza, por favor!

El primer día de primavera.

¿Cuándo comienza el verano?

¿Qué día comienza el verano?

No lo sé.

¿Jarda, puedes decírmelo?

**¿Alguien sabe aquí en clase
cuando comienza el otoño,
por favor?**

¡Demuéstramelo!

**Traigo la próxima clase un libro
donde esto escribe.**

**Los libros no siempre dicen
verdad.**

*Přijíždíš tramvají nebo metrem?
Přijíždím metrem a potom
tramvají.*

*Je hodně lidí v metru v tuto
dobu?*

*V tuto dobu není hodně lidí
v metru.*

Začni, prosím!

První jarní den.

Kdy začíná léto?

Který den začíná léto?

Nevím to.

Jardo, můžeš mi to říci?

*Ví někdo zde ve třídě, kdy začíná
podzim, prosím?*

Dokaž mi to!

*Přinesu příští hodinu knihu,
kde je to napsáno.*

Knihy vždy neříkají pravdu.

23.5 Článek

**Filip es un americano joven y
agradable.**

Está en Praga por primera vez.

**Vive aquí ya casi un año
y aprende bien checo.**

**Su familia – la madre, el padre,
la hermana y el hermano –
viven en Boston.**

*Filip je mladý a příjemný
Američan.*

Je poprvé v Praze.

*Žije tady už skoro rok a učí se
dobře česky.*

*Jeho rodina – matka, otec, sestra
a bratr – bydlí v Bostonu.*

Su hermana Ana estudia en el instituto.
Tiene diecisiete años.
El hermano Tom es programador.
Tiene treinta y un años.
Es casado y tiene uno hijo.
Filip tiene veintinueve años.
Está soltero.
Estudia politicología y trabaja en la universidad en Washington.
Siempre quiere conocer algo nuevo, nueva gente y nuevos países.
Se interesa por los estados del centro y del este de Europa.
Le gusta también las ciudades antiguas y los monumentos históricos.
Se piensa que la mejor oportunidad para conocer la cultura europea, es vivir en Europa.
Su amigo está en Praga y enseña a Filip las fotos.
Filip se decide rápidamente.

Sestra Anna studuje na gymnáziu.
Je jí sedmnáct let.
Bratr Tom je programátor.

Je mu třicet jedna let.
Je ženatý a má jednoho syna.
Filipovi je dvacet devět let.
Je svobodný.
Studuje politologii a pracuje na univerzitě ve Washingtonu.

Vždycky chce poznávat něco nového, nové lidi a nové země.

Zajímá se o státy střední a východní Evropy.
Má také rád stará města a historické památky.

Myslí si, že nejlepší možnost, jak se seznámit s evropskou kulturou, je žít v Evropě.

Jeho kamarád je v Praze a ukazuje Filipovi fotografie.
Filip se rychle rozhoduje.

23.6 Fráze

¿A quién?
¿Después de quién?
Tener que.

Komu?
Po kom?
Muset.

Bienvenido(a).	<i>Vítej!</i>
Y bien hallado(a).	<i>A cítím se dobře. (odpověď)</i>
Por primera vez.	<i>Poprvé.</i>
Hacer el conocimiento.	<i>Seznámit se.</i>

24 Lección vigésima cuarta

24.1 Stupňování přídavných jmen

Ve španělštině existují „čtyři“ stupně přídavných jmen. První tři se používají pro srovnání – *comparativo*, *superlativo (relativní)* – a „čtvrtý“ stupeň – *superlativo (absolutní)* – popisuje nesrovnatelné. Ten se tvoří pomocí přípony *-ísimo*.

st.	přídavné jméno	český překlad	
1.	<i>importante(s)</i>	důležitý, -á (-í, -é)	
2.	<i>más</i> <i>menos</i>	<i>importante(s)</i>	důležitější méně důležitý
3.	<i>el, la (los, las) más</i> <i>el, la (los, las) menos</i>	<i>importante(s)</i>	nejdůležitější nejméně důležitý
4.	<i>importantísimo, -a (-os, -as)</i>		mimořádně důležitý

Ana es tan alta como yo.	<i>Anna je tak vysoká jako já.</i>
Yo soy tan perezosa como tú.	<i>Jsem tak líná jako ty.</i>
Yo soy tan trabajador como tú.	<i>Jsem tak pracovitý jako ty.</i>

Ana es más alta que yo.	<i>Anna je vyšší než já.</i>
Ana es menos alta que yo.	<i>Anna je nižší než já.</i>
Yo soy más inteligente que tú.	<i>Jsem inteligentnější než ty.</i>
Yo soy menos simpático que tú.	<i>Jsem méně sympatický než ty.</i>

Yo soy más amable que él.

Jsem více laskavý než on.

Ana es la más alta de la clase.

Anna je nejvyšší ze třídy.

Jarda es el más inteligente de la clase.

Jarda je nejchytřejší ze třídy.

Yo soy la menos lista de la clase.

Jsem nejméně chytrá ze třídy.

Yo soy el estudiante más nuevo de la clase.

Jsem nejnovější student ve třídě.

Ana es altísima.

Anna je nejvyšší.

Jarda es altísimo.

Jarda je nejvyšší.

U přídavných jmen s kmenem zakončeným na *-c-*, *-g-* a *-z-* dochází ve „čtvrtém“ stupni k pravopisným změnám:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>clásico</i>	<i>clásiquísimo</i>	velmi klasický
<i>rico</i>	<i>riquísimo</i>	velmi bohatý
<i>amargo</i>	<i>amarguísimo</i>	velmi hořký
<i>feliz</i>	<i>felicísimo</i>	velmi šťastný

Výjimky:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>parco</i>	<i>parcísimo</i>	velmi šetrný
<i>amigo</i>	<i>amicísimo</i>	velmi přátelský

Je-li přídavné jméno zakončeno na *-io*, připojuje se ve „čtvrtém“ stupni pouze *-ísimo*:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>amplio</i>	<i>amplísimo</i>	velmi široký
<i>limpio</i>	<i>limpísimo</i>	velmi čistý

Výjimky:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>agrio</i>	<i>agruísimo</i>	velmi kyselý
<i>frío</i>	<i>fruíísimo</i>	velmi chladný
<i>pío</i>	<i>piuíísimo</i>	velmi zbožný

Přídavná jména zakončená na *-ble* mají ve „čtvrtém“ stupni *-bilísimo*:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>amable</i>	<i>amabilísimo</i>	velmi laskavý
<i>notable</i>	<i>notabilísimo</i>	velmi pozoruhodný

Výjimky:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>doble</i>	<i>doblísimo</i>	velmi falešný
<i>endeble</i>	<i>endeblísimo</i>	velmi slabý
<i>feble</i>	<i>feblísimo</i>	velmi slabý

Přidavná jména na *-n* a *-r* tvoří absolutní superlativ častěji přidáním *-císimo*:

adjetivo	superlativo	překlad
<i>joven</i>	<i>jovencísimo</i>	velmi mladý
<i>hablador</i>	<i>habladorcísimo</i>	velmi upovídaný

24.2 Nepravidelné stupňování

1. stupeň		2. stupeň		3. stupeň	
<i>bueno</i>	dobrý	<i>mejor</i>	lepší	<i>el mejor</i>	nejlepší
<i>malo</i>	špatný	<i>peor</i>	horší	<i>el peor</i>	nejhorší
<i>grande</i>	velký	<i>mayor</i>	větší	<i>el mayor</i>	největší
<i>pequeño</i>	malý	<i>menor</i>	menší	<i>el menor</i>	nejmenší

¿Quién es el mejor de la clase?

Irena es la mejor de la clase.

¿Irena, estás de acuerdo?

¿Por qué no estás de acuerdo?

Porque es mejor que yo.

Kdo je nejlepší ze třídy?

Irena je nejlepší ze třídy.

Ireno, souhlasíš?

Proč nesouhlasíš?

Protože je lepší než já.

24.3 Překlad

Me gustan las patatas.

Me gusta la patata.

Me gusta leer libros.

No me gusta viajar por Europa.

No me gusta hablar con gente.

Me gusta el té.

No nos gusta como hablas.

Chutnají mi brambory.

Chutná mi brambora.

Rád čtu knihy.

Nerad cestuji po Evropě.

Nerad mluvím s lidmi.

Chutná mi čaj.

Nelíbí se nám, jak mluvíš.

¿Os gusta mi abrigo nuevo?

Sí, te queda bien.

Me gusta ir a España.

¿Por qué te gusta ir a España?

Porque me gusta conocer

gente.

Me gusta el color verde.

Le gusta el color verde.

¿A quién?

A Jarda.

A él.

¿Qué color no te gusta?

No me gusta el color rojo.

¿Por qué?

Porque no me gusta.

No me queda bien.

Me queda mal.

Estoy contentísima.

Estoy cómodísimo.

Me gusta muchísimo.

La silla es bonitísima.

Soy perezosísima.

Hoy estoy perezosísima.

Hoy está menos caliente que

ayer.

El verde es el color mejor

de todos los colores.

El Vaticano es un país mínimo

(muy pequeño).

Líbí se vám můj nový kabát?

Ano, sluší ti.

Rád jdu do Španělska.

Proč jdeš rád do Španělska?

Protože rád poznávám lidi.

Líbí se mi zelená barva.

Líbí se mu zelená barva.

Komu?

Jardovi.

Jemu.

Jakou barvu nemáš rád?

Nemám rád červenou barvu.

Proč?

Protože se mi nelíbí.

Nesluší mi.

Nesluší mi.

Jsem nejspokojenější.

Je mi nej pohodlnější.

Líbí se mi nejvíce.

Ta židle je nejhezčí.

Jsem nejlínější.

Dnes jsem nejlínější.

Dnes je chladněji než včera.

Zelená je nejlepší barva ze všech.

Vatikán je nejmenší země.

24.4 Fráze

De momento.

Zatím, teď.

24.5 Článek

Vay a Praga.

De momento vive en casa de uno amigo, pero busca el piso.

Trabaja como consultor en el centro cultural y comercial americano.

Le gusta Praga mucho.

Le gusta más la ciudad antigua que Vinohrady donde vive.

No puede acostumbrarse a la comida checa.

También el tiempo es peor que en Boston.

Tiene aquí más amigos pero menos dinero que en América.

¿Qué pensáis, está Filip contento?

Pienso que está contento.

Jde do Prahy.

Zatím bydlí u jednoho přítele, ale hledá si byt.

Pracuje jako konzultant v Americkém kulturním a obchodním středisku.

Praha se mu moc líbí.

Líbí se mu víc Satré Město než Vinohrady, kde bydlí.

Nemůže si zvyknout na české jídlo.

Také počasí je horší než v Bostonu.

Má tady více přátel, ale méně peněz než v Americe.

Co myslíte, je Filip spokojený?

Myslím, že je spokojený.

25 Lección vigésima quinta

25.1 Přivlastňovací zájmena samostatná

osoba	jednotné číslo	množné číslo
1.	<i>mío(s)</i>	<i>nuestro(s)</i>
	<i>mía(s)</i>	<i>nuestra(s)</i>
2.	<i>tuyo(s)</i>	<i>vuestro(s)</i>
	<i>tuya(s)</i>	<i>vuestra(s)</i>

osoba	jednotné číslo	množné číslo
3.	<i>suyo(s)</i>	<i>suyo(s)</i>
	<i>suya(s)</i>	<i>suya(s)</i>

Este es mi coche.
Es el mío.
¿De quién son estas llaves?
Son las tuyas.
¿De quién es este boli?
Es el suyo.
¿De quién es este bolso?
Es el mío.
¡Dámelo, por favor!
Aquí lo tienes.
¡Cogelo!
¿De quién son las sillas?
Son las nuestras.
Este es el teléfono de Ildico.
Es suyo.
¿Dónde tienes el tuyo?
El mío está en mi bolsa.
El mío lo tengo en el bolso.
¿Dónde tenéis los vuestros?
El mío tengo aquí.
No lo tengo.
El mío está en la mesa.
El mío lo tiene Adriana.
Tengo el mío y el tuyo.
¿Dónde están? (libros)
Los nuestros están en armario.
Los suyos y los de ella están guardando junto a los nuestros.

Toto je můj vůz.
Je můj.
Čí jsou tyto klíče?
Jsou tvoje.
Čí je tato propiska?
Je jeho.
Čí je tato kabelka?
Je moje.
Podej mi jí, prosím!
Tady jí máš.
Vem si jí!
Čí jsou tyto židle?
Jsou naše.
Toto je telefon Ildico.
Je její.
Kde máš svůj?
Můj je v mé tašce.
Můj mám v kapse.
Kde máte vaše?
Můj mám zde.
Nemám ho.
Můj je na stole.
Můj má Adriana.
Mám můj i tvůj.
Kde jsou? (knihy)
Naše jsou ve skříni.
Jeho a její jsou schovány s našimi.

Los suyos no sabemos donde están.

Nevíme, kde jsou jejich.

25.2 Cvičení

**Esta habitación no es tuya.
La mía está en el segundo piso.
Este perro no es mío.
El mío está de paseo.
Esta casa no es nuestra.
La nuestra está en Praga.
Este coche no es suyo.
Le suyo está en garaje.
Estos billetes no son vuestros.
Los vuestros están en la cartera.**

*Tento pokoj není tvůj.
Můj je ve druhém patře.
Tento pes není můj.
Můj je na procházce.
Tento dům není náš.
Náš je v Praze.
Toto auto není jeho.
Jeho je v garáži.
Tyto bankovky nejsou vaše.
Vaše jsou v peněžence.*

25.3 Překlad

**Esta comida está riquísima.
¿Qué significalo?
Esta meas está limpísima.
Hoy hay un solísimo.
Hoy hace un solísimo.
Son más amable que tú.
Soy la más amable de todos.
Soy el más inteligente de la clase.
Soy más inteligente que tú.
Soy más inteligente que vosotros dos.
Aquí hace tanto frío como en España.**

*Toto jídlo je velice chutné.
Co to znamená?
Tento stůl je velice čistý.
Dnes je velmi slunečno.
Dnes je velmi slunečno.
Jsou milejší než ty.
Jsem nejmilejší ze všech.
Jsem nejchytřejší ze třídy.
Jsem chytřejší než ty.
Jsem chytřejší než vy dva.
Zde je zima jako ve Španělsku.*

Tengo tanta sed como tú.	<i>Mám takovou žízeň jako ty.</i>
Tento tanto hambre como tu amigo.	<i>Mám takový hlad jako tvůj přítel.</i>
No tengo tanto dinero como tú.	<i>Nemám tolik peněz jako ty.</i>
No tengo tantos abrigos como tú.	<i>Nemám tolik kabátů jako ty.</i>
Tengo el teléfono mejor que tú.	<i>Mám lepší telefon než ty.</i>
Tengo tantos amigos como tú.	<i>Mám tolik přátel jako ty.</i>
Tengo menos coches que tú.	<i>Mám méně aut než ty.</i>

25.4 Nepravidelné sloveso *caer* (padat)

sloveso caer (padat), přít. čas, oznam. způsob					
yo	caigo	<i>padám</i>	nosotros	caemos	<i>padáme</i>
tú	caes	<i>padáš</i>	vosotros	caéis	<i>padáte</i>
él	cae	<i>padá</i>	ellos	caen	<i>padají</i>

25.5 Nepravidelné sloveso *oír* (slyšet)

sloveso oír (slyšet), přít. čas, oznam. způsob					
yo	oigo	<i>slyším</i>	nosotros	oímos	<i>slyšíme</i>
tú	oyes	<i>slyšíš</i>	vosotros	oís	<i>slyšíte</i>
él	oye	<i>slyší</i>	ellos	oyen	<i>slyší</i>

26 Lección vigésima sexta

26.1 Los cubiertos (přibory)

los cubiertos	
la cuchara	lžíce
la cucharilla	kávová lžička
el tenedor	vidlička
el cuchillo	nůž

26.2 La contraria (protiklad)

la contraria
<i>grande</i> × <i>pequeño</i>
<i>bajo</i> × <i>alto</i>

26.3 Překlad

¿Qué es más grande, cuchara o cucharilla?

Která je větší, lžíce nebo lžička?

¿Cuántos dientes tiene un tenedor?

Kolik hrotů má vidlička?

El tenedor tiene cuatro dientes.

Vidlička má čtyři hroty.

¿Puedo hacer una pregunta?

Můžu mít otázku?

Es más fácil ver la televisión que fregar los platos.

Je snazší dívat se na televizi, než umývat nádobí.

¿Qué es más difícil? ¿Venir a clase de español o quedarse en casa?

Co je těžší? Přijít na hodinu španělštiny nebo zůstat doma?

Es más difícil ver a clase de español que quedarse en casa.

No tengo voz.

¿Escuchas?

Habla bajo.

Yo le oigo.

¿Qué significa la frase?

Ella tiene muy bueno oído.

Para mi es lo contrario.

¿Por qué ella lo dice?

Monika estudia todo los días media hora.

¿Qué hace más?

Estudio más español que veo la televisión.

¿Cuántas horas al día ves la televisión?

Escucha más la radio que ve la televisión.

Soy la más baja de mi familia.

Soy en mediano.

No me siento peor.

No son las peores.

¿Dónde están las mejores tiendas en Praga?

Las mejores tiendas están en la calle Pařížská.

Las tiendas en Pařížská son caras pero las tiendas en Příkopy son las más caras.

Son carísimas.

Es una calle personal.

Je těžší přijít na hodinu španělštiny, než zůstat doma.

Nemám hlas.

Posloucháš?

Mluví potichu.

Já ji slyším.

Co znamená ta věta?

Má mnohem lepší sluch.

Pro mě je to naopak.

Proč to říká?

Monika se učí každý den půl hodiny.

Co děláš víc?

Učím se více španělsky, než se dívám na televizi.

Kolik hodin denně se díváš na televizi?

Poslouchá více rádio, než se dívá na televizi.

Jsem nejmenší z mojí rodiny.

Jsem uprostřed.

Necítím se hůř.

Nejsou nejhorší.

Kde jsou nejlepší obchody v Praze?

Nejlepší obchody jsou v Pařížské ulici.

Obchody v Pařížské ulici jsou drahé, ale obchody v ulici

Na Příkopech jsou nejdražší.

Jsou velice drahé.

Je pěší zóna.

26.4 Fráze

Fregar los platos.

Umývat nádobí.

Fregar los cubiertos.

Umývat příbory.

Fregar la vajilla.

Umývat vše, co je v kuchyni.

La lavadora.

Žena, která ráda uklízí.

Comer palabras.

Polykat slova.

Descansa en paz.

Odpočívej v pokoji.

La calle personal.

Pěší zóna.

La zona de zebra.

Přechod pro chodce.

La zona de peatón.

Přechod pro chodce.

¿Quién es el próximo?

Kdo je na řadě?

27 Lección vigésima séptima

27.1 Počty

počty	
el par	dva, pár, dvojice
el quinto	pět, pětník, pětina
la decena	deset, desítka
la docena	dvanáct, tučet
la centena	sto, stovka

Media docena huevos.

Půl tuctu vajec.

¿Cuántos huevos son una docena y media?

Kolik vajec je tučet a půl?

Voy a comprar dos pares de pantalones.

Jdu koupit dva páry kalhot.

27.2 Příklad

La semana próxima no hay clase.

Příští týden není hodina.

Está clarísima.

Je velice jasná.

Vamos a tener tres o cuatro alumnos nuevos.

Budeme mít tři nebo čtyři nové spolužáky.

Esta es la gramática que vamos a estudiar.

Toto je mluvnice, kterou budeme studovat.

¿Qué es más?

Co je více?

Cuesta la misma.

Stojí stejně.

27.3 Fráze

Un poco.

Trochu.

Más tarde.

Později.

De la parte derecha.

Na pravé straně.

Una corona y media.

Koruna a půl.

Una corona y treinta.

Koruna třicet.

La misma.

Táž, tatáž, týž.

El centenario.

Stoletý člověk.

Una persona centenaria.

Stoletý člověk.

De mí.

Ode mě.

Para ti.

Pro tebe.

27.4 Presente de subjuntivo (subjuntiv přítomný)

Subjuntiv nemá v české gramatice odpovídající ekvivalent. Užívá se zejména:

- v jednoduchých větách po výrazech vyjadřujících pravděpodobnost nebo nejistotu,
- ve vedlejších větách po slovesech a dalších výrazech vyjadřujících

postoj mluvčího ke sdělované skutečnosti (nejistotu, pravděpodobnost, očekávání...),

- tam, kde se v češtině objevuje spojka aby,
- tam, kde se v češtině užívá podmiňovací způsob.

Slovesa první třídy

slovesa 1. třídy, subjektiv přítomný					
yo	habl + e	mluvím	nosotros	habl + emos	mluvíme
tú	habl + es	mluvíš	vosotros	habl + éis	mluvíte
él	habl + e	mluví	ellos	habl + en	mluví

Que trabaje.

Atť pracuje.

Que hables español.

Atť mluví španělsky.

Que estés aquí.

Atť jsi tady.

Que estés bien.

Atť je ti dobře.

Que no nieve.

Atť nesněží.

Slovesa druhé a třetí třídy

slovesa 2. a 3. třídy, subjektiv přítomný					
yo	beb + a	piji	nosotros	beb + amos	pijeme
tú	beb + as	piješ	vosotros	beb + áis	pijete
él	beb + a	pije	ellos	beb + an	pijí

Que tengas suerte.

Atť máš štěstí.

Que haga bueno.

Atť je hezky.

Que no llova.

Atť neprší.

Některá slovesa se časují nepravidelně, sloveso *haber* (být) má ve všech osobách stejný tvar *haya*, dále např.:

sloveso tener (mít), subjuntiv přítomný					
yo	tenga	<i>mám</i>	nosotros	tengamos	<i>máme</i>
tú	tengas	<i>máš</i>	vosotros	tengáis	<i>máte</i>
él	tenga	<i>má</i>	ellos	tengan	<i>mají</i>

sloveso estar (být), subjuntiv přítomný					
yo	esté	<i>jsem</i>	nosotros	estemos	<i>jme</i>
tú	estés	<i>jsi</i>	vosotros	estéis	<i>jste</i>
él	esté	<i>je</i>	ellos	estén	<i>jsou</i>

sloveso ser (být), subjuntiv přítomný					
yo	sea	<i>jsem</i>	nosotros	seamos	<i>jme</i>
tú	seas	<i>jsi</i>	vosotros	seáis	<i>jste</i>
él	sea	<i>je</i>	ellos	sean	<i>jsou</i>

sloveso ir (jít), subjuntiv přítomný					
yo	vaya	<i>jdu</i>	nosotros	vayamos	<i>jdeme</i>
tú	vayas	<i>jdeš</i>	vosotros	vayáis	<i>jdete</i>
él	vaya	<i>jde</i>	ellos	vayan	<i>jdou</i>

Que seas bueno.

Buď dobrý.

No seas malo.

Nebuď špatný.

Que tengas buen trabajo.

Ať máš dobrou práci.

Que tengas buenos vacaciones.

Ať máš krásnou dovolenou.

Tento tvar se také používá k vyjádření záporného rozkazu.

¡Habla español!
¡No hables español!

Mluv španělsky!
Nemluv španělsky!

28 Lección vigésima octava

28.1 Překlad

Que seas feliz.	<i>Buď šťastný.</i>
Que duermas bien.	<i>Spi sladce.</i>
Que hables conmigo.	<i>Kéž mluvíš se mnou.</i>
Que compres coche nuevo.	<i>Ať koupíš nové auto.</i>
Que termine la clase rápida.	<i>Ať rychle skončí hodina.</i>
Que llova.	<i>Ať prší.</i>
Quizá haga bueno.	<i>Možná bude hezky.</i>
Tal vez venga a tiempo.	<i>Snad přijde včas.</i>
Ojalá no le muera.	<i>Kéž neumře.</i>
Quiero te seas inteligente.	<i>Chci, abys byl inteligentní.</i>
¡No te fijes!	<i>Nedávej pozor!</i>
¡No te diviertas!	<i>Nebav se!</i>
¡No te rías!	<i>Nesměj se!</i>
¡No se lo digas!	<i>Neříkej mu to!</i>
¡No lo substituyas!	<i>Neměň to!</i>
¡No se lo repitas!	<i>Neopakuj mu to!</i>
¡No se lo pages!	<i>Nezaplať mu to!</i>
¡No se lo entregéis!	<i>Nedávejte jí to!</i>
¡Piensalo!	<i>Mysli na to!</i>
¡No lo penséis!	<i>Nemyslete na to!</i>
¡No os vayas!	<i>Nechod' k nim!</i>
¡No os calléis!	<i>Nezamlč jim!</i>
¡No te calles!	<i>Nezamlč mu!</i>
¡No lo oigáis!	<i>Neposlouchejte to!</i>

¡No lo pidas!	<i>Nepros o to!</i>
¡No lo repitáis!	<i>Neopakujte to!</i>
¡No os sirváis!	<i>Neslužte nám!</i>
¡No os vistáis!	<i>Neoblékejte nás!</i>
¡No os divertáis!	<i>Nebavte nás!</i>

28.2 Fráze

Que vayas bien.	<i>Měj se dobře.</i>
Que haga bueno.	<i>Ať je hezky.</i>
Tal vez.	<i>Snad, asi, možná.</i>
Quizá.	<i>Snad, asi, možná.</i>
Ojalá.	<i>Kéž, kéžby, nechť.</i>

28.3 Nepravidelné sloveso *saber* (znát) – subjuntiv

sloveso <i>saber</i> (znát), subjuntiv přítomný					
yo	sepa	<i>znám</i>	nosotros	sepamos	<i>známe</i>
tú	sepas	<i>znáš</i>	vosotros	sepáis	<i>znáte</i>
él	sepa	<i>zná</i>	ellos	sepan	<i>znají</i>

29 Lección vigésima novena

29.1 Rozkazovací způsob

rozkazovací způsob pro všechny osoby					
que cante	yo	que cantemos	nosotros		
	canta	tú	cantad	vosotros	
que cante	él	que canten	ellos		

29.2 Překlad

Rebajo el vino con agua.
Que me rebajes este cristal.
¿Qué es lo contrario de rebajar?
Quiero que me pidas
el teléfono.
Dicen que les rebajes
los cuadernos.
Quieren que les vayamos
a buscar a la estación
de autobuses.
Ojalá sepa que hoy tenemos
clase de español.
Que te calles la boca.
Tiene que comprar los regalos
para su hijos.
Ojalá no venga.
Quiero hablar con ella.
¡Dicelo!
¡Dice que quiere hablar contigo!
Tienes que ir a casa.
Juan dice que vayas a casa.
Tienes que venir mañana.
Juan dice que vengas mañana.
Quiero que canta una canción.
Juan dice que cantes
una canción.
Tienes que saber los verbos
en español.
Juan dice que sepas los verbos
en español.
Tienes que pensar lo que haces.

Ředím víno vodou.
Slev mi tohle sklo.
Co je opak pro slevit?
Chci, abys mě žádal o telefon.

Říká, abys jim zlevnit sešity.

Chtějí, aby je šli hledat na
autobusové nádraží.

Snad ví, jak dnes máme hodinu
španělštiny.
Ať mlčíš.
Musí koupit dárky pro své děti.

Kéž nepřijde.
Chci mluvit s ní.
Řekni to!
Řekni, že chce mluvit s tebou!
Musíš jít domů.
Juan říká, abys šel domů.
Musíš přijít ráno.
Juan říká, abys přišel ráno.
Chci, aby zpívala písničku.
Juan říká, abys zpívala písničku.

Musíš znát španělská slovesa.

Juan říká, ať znáš španělská
slovesa.
Musíš promyslet to, co děláš.

Juan dice que pienses lo que haces.	<i>Juan říká, abys promýšlel to, co děláš.</i>
Espero que me comprendas (entiendas).	<i>Doufám, že mi rozumíš.</i>
No esperamos que el venga hoy.	<i>Nemáme naději, že přijde dnes.</i>
Quizá venga mañana.	<i>Snad přijde zítra.</i>
Puede ser vayamos al cine.	<i>Možná půjdeme do kina.</i>
Tal vez no sea tarde.	<i>Snad není pozdě.</i>
Tal vez esté allí.	<i>Snad je tam.</i>
Ojalá haya gente allí.	<i>Kéž by tam byli lidé.</i>
Ojalá haga bueno.	<i>Kéž bude hezky.</i>
Tal vez tengamos buena semana.	<i>Snad budeme mít krásný týden.</i>
Espero que te guste Praga.	<i>Doufám, že se ti líbí Praha.</i>
Espero que te guste el agua.	<i>Doufám, že máš rád vodu.</i>
Dice que hable con Roman	<i>Řekni, ať mluví s Romanem.</i>

29.3 Cvičení

Ya se calla.	<i>Už se ztišil.</i>
Ya anda.	<i>Už jde.</i>
Ya la ayuda.	<i>Už jí pomáhá.</i>
Ya lo promete.	<i>Už to slíbil.</i>
Ya lo cree.	<i>Už tomu věří.</i>
Ya lo escribe.	<i>Už to píše.</i>
Ya lo divide en tres partes iguales.	<i>Už to dělí na tři stejné části.</i>
Ya insiste.	<i>Už naléhá.</i>
Ya no pasa.	<i>Už nejde.</i>
Ya no entra.	<i>Už nevchází.</i>
Ya no escucha.	<i>Už neposlouchá.</i>
Ya no falta.	<i>Už nechybí.</i>
Ya no visita.	<i>Už nenavštěvuje.</i>

Ya los utiliza.	<i>Už je používá.</i>
Ya se saca con ella.	<i>Už se s ní utírá.</i>
Ya las apaga.	<i>Už je vypíná.</i>
Ya nos protege.	<i>ceUž nás chrání.</i>
Ya me dirige a la pared.	<i>Už mě namířil ke zdi.</i>

29.4 Fráze

Darse cuenta.	<i>Uvědomit si.</i>
Puede ser.	<i>Možná, třeba.</i>
Secador de pelo.	<i>Fén.</i>

30 Lección trigésima

30.1 Condicional – podmiňovací způsob

Podmiňovací způsob se tvoří přidáním přípony k slovesu v infinitivu. Tímto způsobem se kondicionál tvoří pro všechny tři třídy sloves.

conditional – podmiňovací způsob		
yo	cantar + ía	<i>zpíval bych</i>
tú	cantar + ías	<i>zpíval bys</i>
él	cantar + ía	<i>zpíval by</i>
nosotros	cantar + íamos	<i>zpívali bychom</i>
vosotros	cantar + íais	<i>zpívali byste</i>
ellos	cantar + ían	<i>zpívali by</i>

I zde existuje několik výjimek:

verbo	condicional	překlad
<i>decir</i>	<i>diría</i>	říci
<i>hacer</i>	<i>haría</i>	dělat
<i>haber</i>	<i>habría</i>	být
<i>poder</i>	<i>podría</i>	moci
<i>querer</i>	<i>querría, quisiera</i>	chtít
<i>tener</i>	<i>tendría</i>	mít
<i>saber</i>	<i>sabría</i>	vědět
<i>salir</i>	<i>saldría</i>	vyjít
<i>venir</i>	<i>vendría</i>	přijít

30.2 Diminutivos – zdrobněliny

Zdrobněliny se ve španělštině tvoří pomocí pěti přípon: *-ito*, *-ico*, *-illo*, *-uelo*, *-in*.

sufijo	ejemplo
<i>-ito (-ita)</i>	<i>librito</i>
<i>-ico (-ica)</i>	<i>librico</i>
<i>-illo (-illa)</i>	<i>librillo</i>
<i>-uelo (-uela)</i>	<i>libruelo</i>
<i>-in (-ina)</i>	<i>librin</i>

30.3 Aumentativo – „zvětšeniny“

„Zvětšeniny“ se ve španělštině tvoří pomocí tří přípon: *-on*, *-azo*, *-ote*.

sufijo	ejemplo
<i>-on (-ona)</i>	<i>cochon</i>
<i>-azo (-aza)</i>	<i>cochazo</i>
<i>-ote</i>	<i>cochote</i>

30.4 Překlad

¿Me dirías como te llamas?

Te diría como me llamo.

¿Me podrías invitar a cena?

Sí, te podría invitar a cena.

¿Querías escribirme una carta?

Sí, querría escribirtelo.

¿Me podrías comprar el periódico?

Te lo podría comprar.

¿Podrías escucharme?

Sí, te podría escuchar.

Sí, tendría el tiempo para trabajar hoy.

¿Podrías venir mañana a las seis?

Sí, podría venir mañana a las seis.

Tendrías que venir a casa pronto.

Řekla bys mi, jak se jmenuješ?

Řekla bych ti, jak se jmenuji.

Mohl bys mě pozvat na večeři?

Ano, mohl bych tě pozvat na večeři.

Chtěl bys mi napsat dopis?

Ano, chtěl bych ti ho napsat.

Mohl bys mi koupit noviny?

Mohl bych ti je koupit.

Mohl bys mě poslouchat?

Ano, mohl bych tě poslouchat.

Ano, měl bych mít dnes čas pracovat.

Mohl bys přijít zítra v šest?

Ano, mohl bych přijít zítra v šest.

Musel bys přijít domů brzo.

Tengo sed. Me gustaría beber agua.

Nos gustaría beber cerveza.

Les gustaría ir de paseo.

Mi hermano le gustaría a venir a clase de español.

Me gustaría terminar hoy pronto.

¿Podría marcharme pronto?

Sí, pero tendrías que estudiar deprisa.

¿Sabría usted decirme donde está la iglesia de santo Tomás?

Sabría decirtelo pero no quiero.

¿Podrías decirme que hora es?

¡Digamelo!

¿Como podrías decirle que hora es, sí no tienes reloj?

Yo se decir que hora es sin reloj.

¿Que te gustaría hacer?

Me gustaría hacer con el ordenador.

Jarda iría de excursión en bici.

Conduciría mi coche viejo.

Te deseo que cantes bien.

Leería uno libro.

Espero que leas muchos libros.

Iría de paseo.

¿Dónde te gustaría ir de paseo?

Me gustaría ir de paseo a las montañas.

Mám žízeň. Rád bych se napil vody.

Nám by chutnalo pivo.

Rádi by šli na procházku.

Můj bratr by rád přišel na hodinu španělštiny.

Rád bych dnes skončil brzo.

Mohl bych odejít brzy?

Ano, protože bys musel studovat rychle.

Uměla byste mi říci, kde je kostel sv. Tomáše?

Mohla bych ti to říci, ale nechci.

Mohl bys mi říci, kolik je hodin?

Řekni mi to!

Jak bys jí mohla říci, kolik je hodin, vždyť nemáš hodinky?

Já dovedu říci, kolik je hodin, bez hodinek.

Co by se ti líbilo dělat?

Rád bych pracoval s počítačem.

Jarda by jel na výlet na kole.

Řídila bych své staré auto.

Přeji ti, ať krásně zpíváš.

Četla bych knihu.

Doufám, že přečteš mnoho knih.

Šla bych na procházku.

Kam by se ti líbilo jít na procházku.

Líbilo by se mi jít na procházku do hor.

Te deseo que tengas muchos amigos.

Přeji ti, ať máš mnoho přátel.

Sí, yo lo conduciría pero no lo tengo.

Ano, řídila bych ho, ale nemám ho.

¿Dónde lo tienes?

Kde ho máš?

Lo tengo en el garaje.

Mám ho v garáži.

¿Cuántos coches tienes en el garaje?

Kolik vozů máš v garáži?

¿Me lo prestarías?

Půjčila bys mi to?

No, los coches no se prestan.

Ne, auta se nepůjčují.

¿Conozco bien, podría usted prestarmelo?

Rozumím dobře, mohla byste mi ho půjčit?

Yo digo que los coches no se prestan.

Ríkám, že auta se nepůjčují.

¿Me prestarías el bolígrafo?

Mohla bys mi půjčit pero.

Sí, te lo prestaría.

Ano, půjčila bych ti ho.

31 Lección trigésima primera

31.1 Příklad

Me gustaría tener más tiempo pero hoy ando con prisa.

Měl bych rád více času, ale dnes jdu ve spěchu.

¿Me podrías prestar el coche?

Mohl bys mi půjčit vůz?

Sí, te lo podría prestar pero no tiene gasolina.

Ano, mohl bych ti ho půjčit, ale nemá benzín.

Tendrías que ir a la gasolinera que está a la salida del pueblo.

Musel bys jet k benzínové pumpě, která je u výjezdu z města.

Me dice que querría venir a conocerte.

Říká mi, že by tě chtěl poznat.

Te esperaría dos horas después me iría.

Čekal bych na tebe dvě hodiny, potom bych odešel.

Te echaría de menos si no estudies aquí.
Tendrías que ser inmortal.
Sería imposible comprar en el supermercado, porque está cerrado.
Te lo diría pero no lo se.
¿Sabes cuántas sillas habría en la calse?
Sí, creo que los habría diez.

¿Quisiera preguntarte dónde vives?
¿Que quisieras hablar conmigo?
Llamaría por teléfono.
¿Desde dónde me llamarías por teléfono?
Te llamaría desde casa.
¿Escribirías la carta a tu madre?
La escribiría pero no tengo papel.
Yo te lo prestaría.
¿Me lo regalaría?
No te lo regalaría.
Creo que hoy no habría nadie en la clase.
Haría los deberes por la noche después de cenar.
Sí, te lo podría escribir.
Nosotros os lo diríamos.
Nosotros se lo diríamos.

Postrádal bych tě, jestliže bys nestudoval zde.
Musel bys být nesmrtelný.
Bylo by nemožné nakupovat v supermarketu, protože je zavřeno.
Řekl bych ti to, ale nevím to.
Viš, kolik židlí by bylo ve třídě?

Ano, myslím, že by jich bylo deset.
Chtěl bych se tě zeptat, kde žiješ?

Jak by jsi chtěl mluvit se mnou?
Zavolal bych.
Odkud by jsi mi zavolał?

Zavolal bych ti z domova.
Napsal bys dopis své matce?

Napsal bych ho, ale nemám papír.
Já ti ho půjčím.
Daroval bys mi ho?
Nedaroval bych ti ho.
Myslím, že by dnes nikdo nebyl ve třídě.
Dělal bych úkoly v noci po večeři.

Ano, mohl bych ti to napsat.
Mi bychom vám to řekli.
Mi bychom mu (Vám) to řekli.

32 Lección trigésima segunda

32.1 Překlad

Es un chico joven.

Es el más joven de la clase.

Soy el mayor de la clase.

¿Qué es más fácil, estudiar español o estudiar checo?

Es más fácil estudiar checo.

Ya lo sé.

¿Preferirías ir al cine o al teatro?

Iría al teatro.

Me gustaría ir a la casa.

Quisiera hablar contigo.

¿Qué te gustaría pintar?

Me pintaría retrato.

¿A quién retratarías?

Retrataría a mi.

Hoy tratamos de los verbos.

¿De qué quieres tratar?

Vamos a tratar el condicional.

El texto trata sobre el condicional.

¡Haznos un resumen!

Pero Gonzalo

no va a comprender.

Lenka preferiría ir al teatro que al cine.

Gonzalo podría leer subtítulos.

¿De dónde crees es Gonzalo?

¡Sígueme!

Je to mladý hoch.

Je nejmladší ze třídy.

Jsem nejstarší ze třídy.

Co je snažší, studovat španělštinu nebo studovat češtinu?

Je snažší studovat češtinu.

Už to umím.

Chtěl bys raději jít do kina nebo do divadla?

Šel bych do divadla.

Rád bych šel domů.

Chtěl bych mluvit s tebou.

Co by se ti líbilo namalovat?

Namaloval bych portrét.

Koho bys vypodobnil?

Namaloval bych sebe.

Dnes se věnujeme slovesům.

O čem chceš jednat?

Jdeme probrat kondicionál.

Text pojednává o kondicionálu.

Udělej nám souhrn!

Ale Gonzalo nebude rozumět.

Lenka by raději šla do divadla než do kina.

Gonzalo by mohl číst titulky.

Odkud si myslíš, že je Gonzalo?

Následuj mě!

**¿También te gusta ir al cine
o prefieres teatro?
Quisiera de nuevo ver la nueva
película de Almodóvar,
pero a las taquillas me dijeron
que no hay entradas.
No van a tener entradas.
No nos gustaría ir al circo.**

*Také raději jdeš do kina nebo
upřednostňuješ divadlo?
Chtěl bych znovu vidět nový film
od Almodóvara, ale v pokladně
mi řekla, že nejsou lístky.*

*Nebudou mít vstupenky.
Neradi bychom šli do cirkusu.*

32.2 Fráze

**¿De qué trata?
¿De qué va?
Te vas a cansar.
Volver a ver.
Venir a conocer.
Echar de menos.
Por la noche.
Ir a pie.**

*O co jde?
O co jde?
Unavíš se.
Podívat se znovu.
Poznat.
Postrádat.
V noci, večer.
Jít pěšky.*

Obsah

1	Lección primera	1
1.1	Rody	1
1.2	Členy	1
1.3	Množné číslo	1
2	Lección segunda	2
2.1	Třídy sloves	2
2.2	Slovesa první třídy	2
2.3	Slovesa být	2
2.4	Sloveso <i>estar</i> (být)	3
2.5	Místopis	3
2.6	Rozhovor	4
2.7	Překlad	4
3	Lección tercera	5
3.1	Sloveso <i>ser</i> (být)	5
3.2	Slovesa druhé třídy	5
3.3	Druhý pád	5
3.4	Vykání	6
3.5	Překlad	6
3.6	Test	7
4	Lección cuarta	8
4.1	Nepřavidelné sloveso <i>tener</i> (mít)	8
4.2	Nepřavidelné sloveso <i>saber</i> (vědět, umět, znát)	8
4.3	Tázací příslovce	9
4.4	Rozhovor	9
4.5	Překlad	9
4.6	Test	10

5	Lección quinta	11
5.1	Nepřavidelné sloveso <i>ver</i> (vidět)	11
5.2	Sloveso <i>leer</i> (číst)	12
5.3	Slovesa třetí třídy	12
5.4	Překlad	12
5.5	Části dne	13
6	Lección sexta	13
6.1	Čísla	13
6.2	Colores (barvy)	15
7	Lección séptima	16
7.1	Hodiny	16
7.2	Základní matematické operace	17
7.3	Preposición (předložky)	17
7.4	Překlad	19
7.5	Nepřavidelné sloveso <i>ir</i> (jít)	20
8	Lección octava	20
8.1	Slovesa popisující pohyb	20
8.2	Nepřavidelné sloveso <i>salir</i> (vyjít)	21
8.3	Osobní zájmena v 7. pádě	21
8.4	Překlad	21
9	Lección novena	23
9.1	Jednotky času	23
9.2	Skupinové předložky	24
9.3	Jednoduché tvary pravidelných sloves	24
9.4	Nepřavidelné sloveso <i>decir</i> (říkat)	25
9.5	Nepřavidelné sloveso <i>hacer</i> (dělat)	25
9.6	Fráze	25
9.7	Překlad	25

10 Lección décima	27
10.1 Osobní zájmena v 1.–6. pádě	27
10.2 Přivlastňovací zájmena nesamostatná	27
10.3 Nepřízvučná osobní zájmena ve 3. osobě	28
10.4 Preposición (předložky)	29
10.5 Nepravidelné sloveso <i>dar</i> (dávat)	29
10.6 Nepravidelné sloveso <i>poder</i> (moci)	29
10.7 Fráze	29
10.8 Překlad	30
11 Lección undécima	31
11.1 Opakování	31
11.2 Zvratná slovesa	32
11.3 Nepravidelné sloveso <i>querer</i> (chtít)	32
11.4 Nepravidelné sloveso <i>venir</i> (přijít)	33
11.5 Překlad	33
12 Lección duodécima	34
12.1 Příslovce místa podle vzdálenosti	34
12.2 Ukazovací zájmena podle vzdálenosti	34
12.3 Preposición (předložky)	35
12.4 Překlad	35
12.5 Fráze	37
12.6 La Navidad (vánoce)	37
13 Lección Decimotercera	37
13.1 Překlad	37
13.2 Fráze	39
13.3 Slovesa se změnou kmenové samohlásky v dvojhlásku	39
13.4 Předložky	40
14 Lección decimocuarta	40
14.1 Presente continuo (přítomný čas průběhový)	40
14.2 Postavení zvratných zájmen ve větě	42

14.3 Překlad	43
15 Lección decimoquinta	43
15.1 Meses del año	43
15.2 Imperativo positivo – rozkazovací způsob	45
15.3 Překlad	47
16 Lección decimosexta	47
16.1 Nepřízvučná a zvrtná zájmena	47
16.2 Překlad	48
16.3 Fráze	48
17 Lección decimoséptima	48
17.1 Překlad	48
17.2 Números ordinales	49
18 Lección decimoctava	50
18.1 Překlad	50
18.2 Fráze	52
18.3 Pojmenování prstů	53
19 Lección decimonovena	53
19.1 Los cinco sentidos (pět smyslů)	53
19.2 Překlad	53
19.3 Fráze	54
20 Lección vigésima	54
20.1 Překlad	54
20.2 Fráze	55
21 Lección vigésima primera	55
21.1 Překlad	55
21.2 Fráze	57

22 Lección vigésima segunda	57
22.1 Překlad	57
22.2 Fráze	59
23 Lección vigésima tercera	60
23.1 Rodinný stav	60
23.2 Los puntos cardinales (světové strany)	60
23.3 Las estaciones del año (roční období)	60
23.4 Překlad	61
23.5 Článek	62
23.6 Fráze	63
24 Lección vigésima cuarta	64
24.1 Stupňování přídavných jmen	64
24.2 Nepravidelné stupňování	67
24.3 Překlad	67
24.4 Fráze	68
24.5 Článek	69
25 Lección vigésima quinta	69
25.1 Přivlastňovací zájmena samostatná	69
25.2 Cvičení	71
25.3 Překlad	71
25.4 Nepravidelné sloveso <i>caer</i> (padat)	72
25.5 Nepravidelné sloveso <i>oír</i> (slyšet)	72
26 Lección vigésima sexta	73
26.1 Los cubiertos (příbory)	73
26.2 La contraria (protiklad)	73
26.3 Překlad	73
26.4 Fráze	75

27 Lección vigésima séptima	75
27.1 Počty	75
27.2 Překlad	76
27.3 Fráze	76
27.4 Presente de subjuntivo (subjuntiv přítomný)	76
28 Lección vigésima octava	79
28.1 Překlad	79
28.2 Fráze	80
28.3 Nepravidelné sloveso <i>saber</i> (znát) – subjuntiv	80
29 Lección vigésima novena	80
29.1 Rozkazovací způsob	80
29.2 Překlad	81
29.3 Cvičení	82
29.4 Fráze	83
30 Lección trigésima	83
30.1 Condicional – podmiňovací způsob	83
30.2 Diminutivos – zdrobněliny	84
30.3 Aumentativo – „zvětšeniny“	85
30.4 Překlad	85
31 Lección trigésima primera	87
31.1 Překlad	87
32 Lección trigésima segunda	89
32.1 Překlad	89
32.2 Fráze	90